עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 11 א'

מיום שני, כ"ט בכסלו תשפ"ה, 30/12/2024

באולם מועצת העיר

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, עו"ד אפרת דידי קונפינו – מ"מ היועץ המשפטי, מר דני רייף - מבקר העירייה, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' לימור מרקנזון סגל – מנהלת אגף החינוך, גב' גילה טאושטיין (בזום) – מנהלת אגף שירותים חברתיים, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, גב' חן גינון כהן – מנהלת אגף פיתוח כלכלי, גב' נועה מירקין – דוברת העירייה, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' שרון מרק (בזום) – מנהלת אגף פרויקטים וסביבה, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' ירדן רינגל – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' תמר עפרוני – מ"מ מנהלת לשכת ראש העיר, גב' אסתי דיין – לשכת מנכ"ל, עו"ד אורית אמיתי – משקיפה מטעם תושבים עם צרכים מיוחדים, רו"ח שרון גולדמן מוטליס – ס' גזברית העירייה ומנהלת אגף חשבות – כספים, גב' בשמת שמואלי – מנהלת תקציב רגיל – כספים, גב' אורטל אפל בדש – ס' הגזברית לשירות, חדשנות ופיקוח פיננסי, גב' אוה נעים – מנהלת תב"ר, מר יקי חסון (בזום) – סגן מנהל אגף שפ"ע ומנהל מחלקת שירותי ניקיון.

הקראת פרק תהילים

סדר יום:

1. אישור תקציב רגיל לשנת 2025 בסכום של 2,004,800 אלפי ₪.
2. אישור 4213 תקני כוח אדם לשנת 2025 כולל פנסיונרים, סטודנטים, מתנדבים, מתמחים, ועובדים עפ״י קריאה.

מר כרמל שאמה הכהן: לפני כל דבר אחר, אנחנו בחג החנוכה, לכן אנחנו נתחיל בהדלקת נר ואחרי זה נמשיך.

1. אישור תקציב רגיל לשנת 2025 בסכום של 2,004,800 אלפי ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: חג שמח לכולם. את הבוקר פתחתי עם הודעה משר האוצר המיתולוגי שלנו, אלי מוסרי, שבירך אותנו בהצלחה בישיבה והזכיר לי להזכיר לכם שמדובר ביום חג. האמת, הוא היה חסר לנו בתהליך. אנחנו הולכים לאשר היום את תקציב 2025. תקציב 2025 הוא תוצאה ישירה של העבודה שנעשתה כאן במהלך שנת 2024, שנה לא פשוטה, מורכבת, עם השלכות המלחמה, ההשלכות הקשות ביותר של החודשים הראשונים ואתם תראו את התוצאות. התוצאות של 2024 עדיין לא הוצגו ועוד לא הוכנו, הן כרגע בעיבוד, יש עוד את יום מחר גם של הוצאות וגם של הכנסות, אבל התמונה היא ברורה, בזכות הנתונים לפחות של 3 הרבעונים הראשונים יכולנו לגשת לתקציב 2025 ולבנות אותו על הנחות יסוד כבר הרבה יותר חיוביות מאלו של 2024.

היכולת שלנו לסיים את 2024, שהיתה אמורה להיות לצערנו שנה שחורה, לשמחתנו כלכלית לפחות עירונית מסתיימת כשנה חיובית, כלומר, לא יהיה גירעון כפי שצפינו. אפילו את ה-25 מיליון שהקצינו מהעודפים כדי לאזן את התקציב, לא השתמשנו בשקל. עומס המלוות, עומס ההלוואות שיש לעיר ביחס לתקציב הרגיל ירד במהלך 2024. כלומר, כל האינדיקטורים הכלכליים משתפרים. את הגביה של 2024, הגביה, לא צמצום הוצאות, גביה נסיים בעודף. כלומר, גבינו יותר ממה שתכננו, שזה משמעותי מאד ועוד מגיע הרבה יישר כוח והרבה תודות לאנשי הגזברות והגביה בראשות הגזברית. כל הדברים האלה אפשרו, יחד עם ההתנהלות האחראית של כל חברות וחברי הקואליציה, צריך להבין את זה.

אנשי המקצוע עושים את העבודה שלהם, אבל אנחנו, הדרג הפוליטי, במיוחד אחרי שנת בחירות, שכל אחד בא עם החלומות שלו, עם המחויבויות שלו, נהגנו באיפוק ובאחריות המתבקשת. ותזכרו את הישיבה ההיא, ביקשתי מכם – תנהגו כך, זה ישתלם לנו בשנה הבאה. וכבר השנה התחלנו לשחרר יותר מה שנקרא דרגות חופש. יש כמה סעיפים שמקבלים תוספות משמעותיות, יש סעיפים חדשים, נושאים חדשים שנולדים בעיר שרמת גן רוצה להוביל בהם, והתקציב חוצה בפעם הראשונה את רף 2 מיליארד השקלים, התקציב השוטף.

2 מיליארד שקל זה סכום שעוד בימינו, לפני 6 שנים כשנכנסנו כאן לתפקיד, אישרנו תקציב שוטף של מיליארד פלוס קצת. צריך להבין, עוד מעט תראו, יש אנשים שהמספרים אצלם גמישים, אבל המספרים הם דברים מוחלטים. יש עליית מדד ב-6 שנים האלה, לדעתי 17% פלוס מינוס; יש את עליית הארנונה 16%, או אני מחליף בין המספרים, עוד מעט יש את זה במצגת. כלומר, כל העליות, גם אם מסתכלים על ארנונה או עליות מדד, זה פחות מ-20%.

מצד שני, הצמיחה שלנו בתקציב, בשירותים לתושב, זה 58%. אגב, הצמיחה הכי גבוהה בערי ישראל. רק לראשון לציון יש צמיחה דומה. ראשון לציון, אבל תבינו את הפרופורציה, זו עיר שיושבת על מאגר קרקעות אדיר. היא מכרה קרקע אחת, קרקע אחת ב-2 מיליארד שקל. כלומר, רק הפיקדון הזה נתן לה 100 מיליון ריבית הכנסות בשנה. כאשר אחוז ההוצאות לשכר יורד, האחוז לפעולות עולה, כל האינדיקטורים משתפרים. ואני אומר לכם שאם נמשיך בצורה הזו לנהל את העיר ולקבל החלטות בצורה אחראית, מבוססת נתונים, תוך מתן משקל ראוי ונכון לעמדה של הדרג המקצועי, כאשר אנחנו מביאים בסוף את האחריות ואת שיקול הדעת הציבורי הרחב שלנו, אז 2026 תהיה עוד אפילו טובה יותר.

וכך אפשר להתחיל לממש במת את החלומות הגדולים בעיר, כאשר הבסיס לכל החלומות, ואתם תראו את זה גם כאן, זו מערכת החינוך שלנו. לכאורה זה כבר משהו קיים, משהו מוצלח, משהו שעובד מצוין, אתם תראו גם את ההוצאות לחינוך שהיא, רק הרצליה ראשונה לה, מעליה בפער קטן, כאשר אם מנטרלים את האי חיטוב אצלנו שעולה לנו כמה מיליונים בשנה, לא עשינו את המניפולציה הזו, אבל אנחנו מעליהם מה שנקרא בכסף טהור עירוני שנכנס למערכת החינוך.

והתוצאות כמובן בהתאם. לדעתי אנחנו רק עוד נגדיל ונגדיל. גם שפ"ע וגם תקציב הביטחון שהולך לעבור שינוי דרמטי. אז תקציב הביטחון הוא ברמה מסוימת, אנחנו מוסיפים לו 2 מיליון שקל מתעדוף של סדרי עדיפויות, כי הציבור רוצה יותר ביטחון, גם תחושת ביטחון, גם יותר סדר, גם יותר אכיפה. שמיכת הביטחון והאכיפה שלנו, שמורכבת בעיר מזו של משטרת ישראל ומזו של העירייה-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אמרת 2 מיליון?

מר כרמל שאמה הכהן: 2 מיליון רק מה שאנחנו מוסיפים מכסף שלנו, לפני הכסף מהתושבים. מתוך תעדוף. בוא נגיד, בלשון הפופוליסטים, במקום חגיגות ואירועים. סתם, או קיי? הכוונה הסטות מסעיפים לסעיפים ומהצמיחה. אז היום השמיכה הזו היא קצרה מאד מלתת אפילו ברמת התחושה ביטחון לתושב ולתושבת. אני כבר לא מדבר על בפועל עבירות רכוש, ונדליזם, רעש, הרבה דברים שקורים. כדי להבין את הפרופורציה, אנחנו היום עם 28 שוטרים ופקחים בוא נגיד, קח את הסדר גודל, עוד המנכ"ל יציג את זה בפירוט; אחרי אגרת הביטחון, ככל שנאשר אותה היום, מחודש אפריל יהיו בעיר 91. כלומר, זה יותר משילוש, יותר משילוש, 300%. זה לא שינוי, זו מהפכה.

בתל אביב סל"ע זה מותג, אנחנו עוד לא החלטנו איך זה ייקרא, קודם כל שייוולד, נקרא לילדה או לילד המוצלחים, יהיה לו שם שהציבור יזהה והציבור יסמוך עליו. אבל תחשבו על פי כמה סיירים על אופנועים, על איזי ריידרים, ברכבים, מוקד צופה. יש לו מוקד נהדר, מי שלא ראה אותו מחברות וחברי המועצה, אבל אין אף אחד באמת שצופה בו 24 שעות בצורה שהוא אקטיבי, שהוא רואה איזה משהו, מפעיל את השיטור, השיטור יכול להפעיל אותו, הכול זה 24 שעות, זה צורך המון כוח אדם. אבל זה עולם אחר, זו תחושת ביטחון אחרת, ובעיקר זה בידיים שלנו. כלומר, זה רברסיבילי.

כלומר, אם בעוד שנתיים שלוש אנחנו רואים שהעץ הזה לא מניב פרות, הפרדס הזה לא מניב פרות, והתושבים לא מרוצים, הם אומרים – או קיי, אנחנו משלמים אולי אגרת ביטחון, אבל זה לא באמת נותן הרבה יותר ביטחון – אז אנחנו מבטלים את זה בהחלטת מועצה. לא צריך לעבור דרך שר הפנים ואת כל הדברים האלה, פשוט אנחנו מבטלים את זה, זה לא כמו ארנונה. העלות היא עלות משתלמת. כלומר, ממוצע של אגרת הביטחון זה פחות מ-200 שקל לשנה.

עו"ד דוד מנחם: 21 לחודש.

מר כרמל שאמה הכהן: 200 שקל לפני הנחות. אנחנו החלנו בהחלטה בהנהלה אם אתם זוכרים וזה יבוא היום לאישור המועצה בחוק העזר, כל ההנחות על הארנונה חלות גם על אגרת הביטחון. כלומר, חד הוריות וגמלאים. כלומר, הם אפילו יורדים לרמות של 140, 130-

מר כרמל שאמה הכהן: יהיו אנשים שפטורים גם.

מר כרמל שאמה הכהן: יהיו אנשים שפטורים, כן. אבל לדוגמא, אגרת הביטחון תאפשר לנו גם הרבה יותר, בזכות גם 2 המילון שאנחנו מוסיפים, לתת מענים למקרי קצה בעיר שנדרשים. אז זה דבר מבורך. כל זה נמצא בתקציב.

המהפכה של הבינה המלאכותית – אתם יודעים שקרן מובילה, מחזיקת התיק, יחד עם המנכ"ל ואיתנו, מהפכה שלמה בנושא הבינה המלאכותית, גם למנהלים והמנהלות בעירייה, גם בתוך מערכת החינוך לתלמידים ולצוותי החינוך, גם אנחנו הנהלת העיר. עוד השנה נפתח מרכז לבינה מלאכותית בעיר, עוד השנה, כלומר, זה בתעדוף גבוה לפתוח מרכז בינה מלאכותית בשיתוף פעולה עם חברות, אנבידיה, אני זוכר נכון? אנבידיה שהיא מובילה עולמית, ומי?

גב' קרן בר: בינת גם.

מר כרמל שאמה הכהן: ובינת. עם אנבידיה ובינת, מרכז בינה מלאכותית, שגם יהיו פה הדרכות ופעילויות וחממות וכל מה שצריך כדי לתת לכל מי שרוצה בעיר וגם מה שנקרא שזה יחלחל ונהפוך להיות כתובת כזו. החינוך מרים כנס ב-23 בפברואר, מנהלת האגף מובילה כנס בנושא בינה מלאכותית. אנחנו מכניסים את זה מכל כיוון, כי אנחנו מאמינים: אחד – כי זה המחר, ולא יעזור לאף אחד שום דבר אחר; שתיים – כי זה גם יעילות. זה גם יעילות, זה גם שירות, מעבר לקדמה וחדשנות, זה גם יעילות וגם שירות וגם חינוך, גם ידע וגם גישה למידע וגם עיבוד מידע. כל הדברים האלה נמצאים וכמובן, אמרתי, הבסיס זה החינוך וחזות העיר, שפ"ע, הדברים האלה.

אנחנו לא מביאים היום תקציב שלם לתקציב הפיתוח אלא דברים חלקיים, דחופים, כמו מיגון, כמו פרויקט ברמת אפעל שחייב לצאת לדרך, תחזוקה. אנחנו רוצים לראות עדיין מה קורה עם הכלכלה הישראלית, כי בשונה מהתקציב השוטף שהוא מובנה על הכלכלה העירונית גרידא, התקציב של תקציב הבינוי והפיתוח בנוי על הכלכלה הארצית, הנדל"ן, הפרויקטים הגדולים, ואת זה אנחנו רוצים לראות עוד לאן זה הולך לפני שמקבלים החלטות. אבל גם הנגיסה הקלה שאנחנו מביאים היום, לדעתי זה, גלית, אני זוכר נכון? 200 מיליון? כמה את מביאה היום לאישור?

רו"ח גלית שניידר מימרן: 150 מיליון.

מר כרמל שאמה הכהן: 150 מיליון. כלומר, זה רק ה- זהו, זה הפתיח שלי. יש פה מצגת שכבוד הגזברית תציג לנו ואת התודות אני כמובן אשמור לסוף, שנראה באמת שהכול כבר קיבל אישור, מגיעות פה תודות גדולות. בבקשה, גלית, הבמה שלך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: שלום לכולם, ערב טוב. ישבנו קודם עם הרב דוד מנחם יו"ר ועדת הכספים ובאמת עשינו פה ישיבת ועדת כספים ארוכה מאד ואישרנו את כל התקציב ואני אעבור על הנתונים העיקריים.

אז ככה, מה היה לנו בשינויים משמעותיים בתקציב 2025? אז דבר ראשון כמובן השפעות המלחמה – מצב הרוח הלאומי, המצב הכלכלי המורכב במשק, חוסר ודאות שאנחנו לא יודעים, כל יום יש הנחתה אחרת מהממשלה. כמו שכתוב לכם שיש לדוגמא דרישה לתוספת של כ-3 מיליון שקל בשנה לקליטת אשפה באתרי הטמנה, שרק הם מהווים, 3 מיליון מהווה בערך, הארנונה היא 900 מיליון, 924 מיליון שקל, אז זה בערך מהווה מבחינת סדר גודל שליש אחוז ארנונה. עליית מע"מ – יש לנו קרוב, אפילו זו לא תוספת של כ-9 מיליון, זה אפילו קרוב ל-10 מיליון, כי התוספת של הפעולות שיש לנו, בעצם הסה"כ פעולות שיש לנו בתקציב זה קרוב למיליארד שקל מתוך ה-2 מיליארד. אז בערך כ-9 עד 10 מיליון שקל זה רק העליה מ-17% ל-18% מע"מ. אז גם, רק ה-9 מיליון מהווה בערך 1% מ-924 מיליון שקל ארנונה.

טייס אוטומטי – העלינו, זה החוק, העלינו 5.29% ועוד שליש מס מטרו, תל אביב העלתה את כל המס מטרו, את כל ה-3.5%. אני מזכירה שהחוק החדש בעצם מאלץ אותנו לשלם 24 מיליון שקל במשך 12 שנים קדימה כל שנה על המטרו כבר עכשיו, למרות שעדיין לא קיים המטרו, הוא רק בשלבי התכנון הראשוני. אפשרו לרשויות להעלות ב-3.5% ארנונת מגורים, אנחנו העלינו רק שליש מזה, כמו עיריית הרצליה.

הסכמי שכר חדשים במשק – רק השנה זו עליה של 50 מיליון, אנחנו מדברים על הסכמי שכר מאד מאד משמעותיים. ב-2022 הייתי ב-680 מיליון, אנחנו היום מגיעים ל-850 מיליון, באמת, עליה מאד משמעותית שלא תלויה בנו. ועשינו באמת תהליכי התייעלות וחשיבה מחדש, בל

הסכמי השכר האלה מאד מאד משמעותיים. אתם צריכים להבין, 50 מיליון שקל זה מעבר ל-5% מכלל הארנונה שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה רק לחדד – אם אתם לוקחים את ה-5.4%, שזה העלות של הסכמי השכר שלא תלויים בעירייה, הנחתה מהממשלה, אתם לוקחים את השליש אחוז של קליטת אשפה ואת ה-1% של המע"מ, שזה הכול החלטות ממשלה, יש לכם כבר יותר מכל עליית הארנונה עם מס המטרו, שתבינו. כלומר, כל הצמיחה שאתם תראו בשירותים, זה הרבה בזכות התייעלות ארגונית, מקורות הכנסה. ולא יגידו, טוב, הועלתה הארנונה. הארנונה עולה בכל הערים. אין צמיחה כזו בכל הערים. ותראו שרק הגזירות, לפני השלכות המלחמה והמצב הכלכלי, זה יותר מכל עליית הארנונה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: או קיי, אז אתם מתבקשים לאשר תקציב של שנת 2025 בסך 2,048,000,000. מדובר על תוספת משמעותית ביותר של 150 מיליון שקל, שמהווים כמובן צמיחה של 8% בשירותים לתושב. בסוף התושב נהנה מהגידול הזה. ובנוסף, תקני כוח אדם, יש לכם את זה בחוברת שהופצה, בסך 4,213 תקנים. מדובר על תוספת של 16 תקנים לעומת השינוי האחרון, שמהווה עליה של 0.3% בתקנים, בעיקר גם לתחום החינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: כלומר, הצמיחה בשירותים, בהוצאה לתושב, בהשקעה בתושב, היא פי 20 מהצמיחה בכוח אדם. זו גם פרופורציה שצריך להבין.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן. וזה גם פה הרבה התייעלות שקרתה בשנה האחרונה וחשיבה מחודשת על כל נושא התקנים.

אז מה אנחנו רואים? השכר השנה גדל ב-5% וזה אחרי שינויים מאד מאד משמעותיים. אתם זוכרים את הנתונים משנים קודמות, של עליות מאד מאד גדולות של מעל 10% בכל שנה. מע"מ מגיע ל-18%. אינפלציה לקחנו בחשבון לפי בנק ישראל 3% וארנונה, כמו שאמרנו, 6.45%. סה"כ אנחנו מדברים על, למרות כל הדברים האלה, צמיחה של 8%, צמיחה מאד יפה, אתם תיכף תראו השוואה לעיריות אחרות. הנה התקציב במספרים, שתראו מה קרה לתקציב משנת 2018, כשראש העיר אמר, אתה זוכר שאישרת,

באמת, בשנת 2018 אישרנו תקציב של 1.266, היום אנחנו מאשרים מעל 2 מיליארד וזה באמת מרגש. אתם רואים את האחוזים, ובאמת, שנת 2024 היתה נמוכה בגלל המלחמה וההידוק בחגורה ואנחנו רואים את השינוי המשמעותי. פה תראו משהו מעניין, ראש העיר דיבר על זה קודם, בדקנו משנת 2018, דבר ראשון מה היתה עליית המדד. אז עליית המדד היתה 16.7%. בדקנו כמה עלתה הארנונה משנת 2018, עוד פעם, רוב הארנונה שעלתה זה לפי חוק, לא עשינו איזה שהוא שינוי, אז זה מאד מאד מסתדר עם עליית המדד וזה אמור להיות ככה, בסביבות 17.5%. ותראו את הצמיחה. ובסוף הצמיחה, כל תושב מרוויח מהצמיחה הזאת. ותיכף נראה נתונים של תקציב פר תושב.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כלומר, צריך להבין את המשמעות, זה נראה רק אחוזים וזה נראה מעט. אבל אם תיקחו פתח תקווה ורמת גן – רמת גן צמחה בקדנציה האחרונה ב-10% מעל פתח תקווה, אבסולוטית, שזה בערך 20% בגודל הצמיחה יותר, ותבינו שזה 200 מיליון שקל, 200 מיליון שקל שתושבי רמת גן זכו מתוך הצמיחה החיובי הזאת לשירותים היום בחינוך, ברווחה, בתרבות, בניקיון, בכל דבר, בשירותים, בביטחון יותר מהתושב בפתח תקווה. זה הבדל דרמטי.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> ופה בעצם לקחנו את התקציבים שאושרו בשנת 2025 לפי אתרי אינטרנט של כל הרשויות וחילקנו אותם למספר התושבים לפי רשות האוכלוסין, והגענו, גם, אנחנו מובילים. אני חייבת להגיד שהרצליה ותל אביב, רואים, הם במספרים טיפה יותר גדולים מאיתנו, מדובר על, אנחנו ב-10,700 שקל לתושב, בעצם כל נפש מקבלת 10,700 לתושב לשנה. אבל, צריך לזכור שגם הרצליה וגם תל אביב, הן גם ערי חוף וגם מספר המבקרים שם מאד מאד גדול, אז חלק מהתקציב, זה לא נכון לחלק את זה למספר התושבים. אבל לא היתה לי דרך אחרת להמחיש את זה. אבל אין ספק שאנחנו במקום מאד מאד גבוה בסכום שאנחנו משקיעים בתושבים והשקף הזה מראה, תראו את השוואה לערים אחרות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> גם פה אתם יכולים לראות את ההשוואה בין, לדוגמא, קחו את רמת גן ופתח תקווה, יש הבדל של 3,200 שקל בהשקעה העירונית בתושב, תכפילו את זה במספר התושבים שזה בערך 200,000, פתח תקווה זה יותר מ-200,000, יש פה כבר כמעט הבדל של-

גב' עדנה וידל: ... זה לא קשור כמה תושבים יש.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני אומר הסכום, גם הסכום האבסולוטי.

גב' עדנה וידל: אני הייתי מציעה להסתכל דווקא על עיר שמאד נחשבת – קרית אונו, ואנחנו רואים שזה, רמת גן כאילו ההשקעה היא גבוהה יותר-

רו"ח גלית שניידר מימרן: הרבה יותר גבוהה. הרבה יותר גבוהה. אני לא הסתכלתי על קרית אונו כי עדיין לא ראיתי את מה ש-

מר כרמל שאמה הכהן: זה פה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: קרית אונו, נכון, חשבתי שאותה לא הבאתי בחשבון. אבל זה המספר.

מר כרמל שאמה הכהן: קרית אונו היא סוציו אקונומית 9, לא 8. אנחנו 8.

רו"ח גלית שניידר מימרן: 9?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז כן, אנחנו, גם גבעתיים דרך אגב, שנחשבת עיר עם סוציו, גם, מאד מאד גבוה, הם ב-9,000 שקל לתושב.

מר כרמל שאמה הכהן: הרבה יותר קל לנהל עיר מבחינת גביה כשהסוציו אקונומי הוא יותר גבוה. ההוצאה שלך לרווחה היא יותר נמוכה. יש הרבה דברים שבסוציו אקונומי הרבה יותר קל. זה לקוחות שהם הרבה יותר מאפשרים, אתה מתנהל בצורה יותר יעילה, מבזבז פחות אנרגיה על שירותים שהם לא, מה שנקרא, הכרחיים, אלא אם כן אתה צריך את זה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זה איזה שהוא מדד שמשתמשים בו כדי לראות מה התקציב פר תושב ורצינו לראות איפה אנחנו נמצאים בטבלה.
חלוקת הוצאות העירייה – פה לימור יכולה להיות מאושרת, 36% מתקציב העירייה, 724 מיליון שקל, באמת, דרך אגב, בדקנו מה היה בשנים קודמות, אז זה הולך וגדל, לימור, אז את בידיים טובות. אבל באמת, זה הולך וגדל וגדל. הלכנו ואספנו כמה נתונים, כמה בזכות לימור, ורצינו לראות איך אנחנו נראים בנושא החינוך.
השקעה כוללת בתלמיד – הגענו לסכום, באמת, חסר תקדים, 24,000 שקל לתלמיד בשנה, כאשר אנחנו מדברים על צמיחה משנת 2020 של 45%, זה כולל את השקעת המדינה. תיכף תראו את ההשקעה של העירייה בלבד. עוד פעם, רואים שזה- (מגיבה להערה שלא ניתן לשמוע) רק שוטף, אנחנו מדברים כרגע על תקציב רגיל. אנחנו רואים שהעירייה, ובאמת, ראש העיר שם נר לרגליו את הסיפור של החינוך ורואים את זה גם בהשקעה העירונית, שזה בשקף הבא. ורואים פה צמיחה לא של 45%, של 61% משנת 2020.
זאת אומרת, אם בשנת 2020 השקענו 6,700 בתלמיד, מעבר למה שאנחנו מקבלים ממשרד החינוך, היום אנחנו משקיעים כמעט 11,000 שקל בכל תלמיד בממוצע מעבר למה שאנחנו מקבלים. וזה באמת, דרך אגב, זה שקף שלקחתי מלימור שעשו השוואה, מיר עשה השוואה מסודרת מול נתוני משרד החינוך ובדק איפה אנחנו נמצאים, אז באמת, אנחנו נמצאים הכי גבוה בארץ, יחד עם הרצליה. הרצליה, עוד פעם, יותר קל לה כי היא

מקבלת הרבה יותר כסף בנושא של החיטוב ואנחנו מאבדים איזה 6 מיליון שקל, לדעתי, אם אני זוכרת נכון, כל שנה במסגרת זה שאין לנו חטיבות ביניים. אז באמת הנתונים מדברים בעד עצמם.

מר כרמל שאמה הכהן: תראו באמת את ההשוואה, זה הרצליה ורמת גן, ליגה בפני עצמה. אחרי זה יש את הליגה השניה שזה מתל אביב עד רעננה פחות או יותר. הוד השרון מתנדנדת בין לבין. ואז ממודיעין ועד פתח תקווה זה בכלל, מה שנקרא, ליגה ב' מבחינת ההשקעה בתלמיד. וזה פה במונחים של אלפי שקלים בתלמיד. כשמכפילים את זה ב-30,000 תלמידים, בעשרות אלפי תלמידים, תלוי בפרופורציה של העיר, מדובר בכסף גדול.

מר דני גולדשטיין: לא, אבל אף אחד ... את נס ציונה, נס ציונה זה ...

גב' עדנה וידל: לרעות מכבים יש הישגים מצוינים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זה בדיוק העניין, למה יש להם, וזה ראש העיר דיבר על זה קודם, הסוציו מאד משפיע.

מר כרמל שאמה הכהן: גם לרמת חן יש הישגים מעולים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מה שמפתיע בסוציו שלנו, 8, מה קורה במודיעין ורמת השרון?

גב' עדנה וידל: ... היום לרעות מכבים, אז מודדים את זה ביחד ... סוחבים את רעות מכבים-

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, אבל רמת השרון גם, מסתמכים על הסוציו של התושבים.

מר כרמל שאמה הכהן: הלאה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, אני ממשיכה. אז יש לנו תקציב שעלה, דיברנו על זה, ב-8%, מ-1,856,000,000 ל-2,048,000,000.
הכנסות – איך ההכנסות מתחלקות? הכנסות עצמיות, בעיקר ארנונה, שהגענו כבר מעל מיליארד שקל ארנונה, מיליארד כולל הנחות. הכנסות מהממשלה – 542 מיליון. העברה מקרנות – שזה כולל את תקורת ההנדסה ואת פירעון המלוות. והעברה משנים קודמות – זה העודפים. עוד פעם, ראש העיר, כן תקצבנו, כדי לאפשר שירות טוב יתר לתושבים, 23 מיליון מהעודפים, ואנחנו נקווה לא להשתמש בהם. אבל גם אם כן, אז זה בשביל שהתושבים יקבלו יותר. כאשר ההכנסות מהממשלה מפולחות לכם פה: חינוך – 405 מיליון ורווחה – 129 מיליון.
כמה נקודות עיקריות: ארנונה – 924 מיליון נטו, עוד פעם, זה כולל יתרות, כולל שוטף, עם הנחת אחוז גביה של 95.5%. היום התבשרתי שאנחנו כבר עומדים ביעד הזה, אז באמת, 'שאפו' לעבודה באמת המדהימה של כל צוות הגזברות. ואני רוצה להגיד מילה, כי לא התחלתי עם התודות, אבל מילה כי אני תמיד שוכחת בסוף – באמת, הצוות עבד בצורה מדהימה, ואני חושבת שהתוצאות, מגיע להם הרבה הרבה נקודות זכות, כי היינו באי ודאות קשה ונלחמנו על כל שקל, אם זה בצד ההכנסות, שבאמת, להגיע למצב שאנחנו, אני תמיד מתגרת את המערכת, תמיד כועסים עלי שאני שמה יעדים שהם לא ריאליים, וכמעט כל שנה לא היינו מגיעים ליעד, והגענו ליעד, ובאמת, עבודה של דודי ואורטל וכל הצוות, אז באמת תודה.
והצד של ההוצאות, בשמת, שבאמת, חשבנו על כל שקל והיינו בתקופת אי ודאות מאד מאד מורכבת ועבדנו על זה מאד מאד קשה. והאפשרות לאפשר תקציב כזה, זה הרבה בזכות העבודה המדהימה שלכם והרבה בזכות,

באמת, ראש העיר, אני רוצה להגיד תודה לך שהיית כל כך קשוב ללחץ ולשמרנות שלנו. כשהיינו יותר מדי, אז דאגת שזה לא יגרום לנזק, אבל כן פעלת בצורה מאד אחראית, ואני חושבת שהתוצאות מראות את עצמן מבחינת החוסן העירוני ובאמת תודה רבה. וכמובן כמובן דוד מנחם, שמלווה אותי כל השנה, תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: גם אתמול בבית הכנסת אמרתי שר האוצר, לא רק פה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אמרתי, זה לא החלק החזק, כי כל כך הרבה דברים מסתובבים, נתונים בראש. אבל באמת, התנהלות-

עו"ד דוד מנחם: אני בעיקר, בוועדה אני מתנהג כמו אופוזיציה קצת, אתם יודעים את זה, וגם אסף עוזר לי בזה, הנה, הוא פה.

מר כרמל שאמה הכהן: אין דבר יותר טוב לקואליציה מאשר אופוזיציה ענייניית.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני מסביר לך- ביסודיות.

מר כרמל שאמה הכהן: איך אנחנו מנתרים הכי חזק? צריכים קונטרה.

עו"ד דוד מנחם: חייב ככה.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הוא שואל שאלות מאד ענייניות, הוא מאתגר אותנו כל הישיבה, והיום זה היה ארוך, ותודה.

חניה – 90 מיליון שקל, שילוט – 19 מיליון שקל – מזכירה לכם שלפני כמה שנים זה היה 3-4 מיליון שקל. תקורות הנדסה פלוס אגרות בניה – זה 29 מיליון פלוס 14 מיליון. השכרת נכסים – 35 מיליון. אגרות שמירה וביטחון – לקחתי בחשבון בתקציב, אתם תראו אחרי זה נתונים אחרים שנתיים, אבל אנחנו לקחנו בחשבון בתקציב שזה מה-1.4 ולכן רשום פה סכום של 16 מיליון. מאד חשוב, ראש העיר, אנחנו פותחים חשבון נפרד והכול הולך בשביל השמירה והביטחון של התושבים בעיר. משרד החינוך – 405 מיליון, משרד הרווחה – 129 מיליון. העברות – גם מה-תב"ר פירעון מלוות – 82 מיליון, וגם עודפים – 23 מיליון. היה חסר לי העומס מלוות, אבל בסדר, אני אגיד אותו בעל פה. טוב, נדבר על זה כשאני אגיע.

כמה דברים לגבי בשורות מבחינת התקציב – כמו שראש העיר אמר, אנחנו מדברים על בינה מלאכותית, אבל אנחנו לא סתם מדברים על זה, אנחנו התחלנו לעשות את זה. לימור התחילה לעבוד ממש ולייצר עוד תוכניות ועוד תוכניות בבתי הספר. זה התחיל, ראש העיר, מהפרויקט המיוחד שלך עם גוגל וזה ממשך עכשיו, באמת, מתרחב לעוד בתי ספר. עובדים מתחילים לצאת לסדנאות. אנחנו רוצים ומתחילים לעשות, בהובלת קרן, כל מיני סדנאות לתושבים ואנחנו מדברים גם על מרכז מיוחד שיהיה, שגם-

מר כרמל שאמה הכהן: גייסנו פונקציה בכירה לתכלל את הכול.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בדיוק. ואנחנו מגייסים בימים אלה פונקציה מאד מאד בכירה שתעזור לנו לתכלל, כי זה תחום שגם אנחנו מבינים שאנחנו צריכים עוד ללמוד אותו. אבל אנחנו גם מצפים, מעבר ל-ללמד את האנשים, גם שאנחנו נצליח להתייעל ולעשות תהליכים ולשנות את החשיבה בזכות ה-AI. תוספת אגרת שמירה – דיברנו. שינוי משמעותי בתחומי

הספורט, איכות סביבה והקהילה – אתם תוכלו לראות סעיפים רבים שמתייחסים לתחום הזה. שמירת המעמד כעיר מובילה בחינוך – זה כל הזמן עומד כנר לרגלינו. והגדלת תקציב שפ"ע בכ-10 מיליון שקל.

גב' עדנה וידל: זה צריך להיות עמוד האש, לא נר. סתם התלוצצי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הוצאות – אז השכר הוא כמעט 849 ועוד רזרבת שכר שמופיעה למטה. פעולות – כמו שאמרתי לכם, מעל מיליארד שקל, לכן לקחתי בחשבון 10 מיליון למע"מ של האחוז. פירעון מלוות והוצאות מימון – 92 מיליון. הוצאות המימון כוללות לדעתי גם את הוראת הקבע, נכון? הנחת הוראת קבע לדעתי שאנחנו נותנים, 3 נקודה משהו מיליון. תמיכה ורזרבה – 38.8, יש פה גם בשורה לספורט שהגדלנו את סכום התמיכות ל-16.8 מיליון, תמיכות בכלל באופן כללי וגם את הספורט. וסה"כ תקציב של 2,005,000,000.

פה אנחנו מדברים על פירעון מלוות, הפירעון כולל, הנה, הנחות למשלמים בהוראת קבע של 3.1 מיליון, ועומס המלוות הוא 595 מיליון שקל, כאשר אנחנו מדברים על עומס מלוות של 29.7%. הסכום הזה הוא נמוך יותר משנת 2023 ו-2024. זאת אומרת, הוא יורד זו כבר השנה השניה ברציפות. וגם, כשבחנתי את זה לאורך שנים עבר, אז בשנת נניח 14-13-2012 היינו בעומס מלוות מעל 30. ועוד פעם, צריך לזכור שאנחנו בצמיחה כל הזמן ועדיין-

מר כרמל שאמה הכהן: אין מה להשוות את רמת הפיתוח וההשקעות בעיר לעומת העשור הקודם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בדיוק. אם אני מסתכלת על העבר, אז המקסימום היה 300 מיליון, היום אנחנו מדברים על מינימום 600 ואנחנו

הגענו גם בשנים מסוימות לקרוב למיליארד שקל פיתוח כל שנה. ואנחנו מדברים על עיר בתנופה אדירה ובצמיחה אדירה. ועדיין אנחנו רחוקים מאד מאד מאד, אני זוכרת שהייתי בכפר סבא, הנתון היה 42 נקודה משהו אחוז.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ברוב הערים.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> בדיוק. אנחנו בנתון שעדיין רשות איתנה יכולה להיות ב-50% הלוואות. אז אנחנו עדיין רחוקים-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ואני חושב שהנתון הכי חשוב פה, הפער בין ההשקעה בשכר לפעילויות, שזה פה הפער הענק שיש.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> והוא נפתח, כי ההתייעלות שעשינו בכוח אדם והיא עוד תבוא לידי ביטוי יותר ויותר.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני חושב שזה נתון שאת חייבת כאילו להדגיש אותו.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> הנה, אנחנו מדברים עליו תיכף, עכשיו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> סליחה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אז פה שווה לעשות benchmark.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> השכר, הנה, בדיוק אנחנו מגיעים לזה – דבר ראשון, למרות-

גב' עדנה וידל: פה הייתי רוצה לראות השוואה, בזה, זה חשוב מאד.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הנה, אז יש לכם השוואה.

גב' עדנה וידל: לערים אחרות?

מר כרמל שאמה הכהן: תביאי להם לישיבה הבאה.

גב' עדנה וידל: את עובדת בשיטה מסוימת שהיא נכונה וטובה, אבל את צריכה להיות שיטתית לאורך כל הדרך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זה לא כזה פשוט. וני אתן לכם דוגמא. יש ערים, שלדוגמא, כל הצהרונים נמצאים אצלם בשכר. יש ערים, ההשוואה היא מאד מורכבת, אני אנסה להכין משהו, עדנה. יש הרבה מאד תרבות פתאום יכול להיות בחוץ כחברה.

דוברת: [36:06] אני חושבת שהיא דיברה על עומס המלוות.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, היא דיברה על כוח אדם.

עו"ד דוד מנחם: היא דיברה על עומס מלוות.

מר כרמל שאמה הכהן: דיברת על כוח אדם או על עומס מלוות?

רו"ח גלית שניידר מימרן: דיברת על עומס מלוות?

גב' עדנה וידל: עלות תועלת של כוח אדם.

מר כרמל שאמה הכהן: על כוח אדם היא דיברה, נו?

דוברת: [ ] השקף הקודם היה עומס מלוות.

גב' עדנה וידל: משאבי אנוש, בואו לא נקרא לזה כוח אדם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: תנו לי להתקדם כי יש לנו ישיבה ארוכה. אנחנו מדברים פה, שאלתם לגבי מה קרה לשכר – אחוז השכר ירד ל-42%. מוטי, זה לא היה קורה בלי עבודת ההתייעלות, באמת, המורכבת שבוצעה בעירייה. ועדיין, למרות הסכמי השכר וכל מה אתם רואים השינויים, המורים שאנחנו מכירים ואת הפסיכולוגים והעובדים הסוציאליים וכל השינויים שכל הזמן, שנה אחרי שנה, יש עוד תוספות ועוד תוספות, ועדיין אחוז השכר ביחס לתקציב הולך ויורד, וזו בשורה מדהימה. ואני מסכימה איתך, דני, שפה זו בשורה מאד מאד מאד יפה.

מר דני גולדשטיין: אבל גם קחי בחשבון שהתקציב עצמו עלה הרבה ואת מורידה באחוזים-

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, זה אחוזים. האחוזים זה פחות.

מר דני גולדשטיין: כל אחוז כזה זה המון כסף.

רו"ח גלית שניידר מימרן: דגשים עיקריים: חינוך – תוספת הוצאות של 46 מיליון, כולל הבינה המלאכותית שדיברנו עליה. שפ"ע – תוספת של כ-10 מיליון, אין ספק שיש פה, בהובלת עינב, באמת חשיבה על פרויקטים מיוחדים בתחומי הניקיון וחשיבה מחוץ לקופסה. ואני חייבת להגיד שאני

שומעת מתושבים שכבר המצב מאד מאד השתפר, אז באמת, תמשיכו ככה. גינון – תוספת 3 מיליון. רמת גן פלוס חוגים – 10 מיליון. סבבוס – 7.5 מיליון. הסעות תלמידים – 34 מיליון. שמירה במוסדות חינוך – 15 מיליון. אזרחים ותיקים – נתנו השנה תוספת של 2 מיליון שקל מעבר לתקציב שהיה שנה קודמת. תוספת אגרה – דיברנו עליה, שמירה וביטחון. אבל פה אני רוצה להוסיף, מעבר למה שהתושבים משלמים, אנחנו נותנים עוד 2 מיליון שקל, ראש העיר אמר את זה אבל אני מדגישה את זה, עוד 2 מיליון תוספת עצמית של הרשות. פירעון מלוות – דיברנו. תמיכות – 16.8 מיליון. ורזרבה פעולות – 15 מיליון. פה זה לא כולל השכר. בשכר יש עוד רזרבה של 7 מיליון.

חברי המועצה מתבקשים לאשר את התקציב של 2025 בסך 2,004,800,000, התוספת של ה-150 מיליון שקל ביחס לתקציב שנה קודמת. ומבקשים לאשר תקני כוח אדם 4,213 תקנים, ופה אביחי, הטבלה מופיעה ואם תרצה-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אין לו מה להוסיף.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> תוספת רק של 16, לא 4,213.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, 16, ברור.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צריך להדגיש.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> 16 תקנים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה לכבוד הגזברית. בסיכום הדיון אני אגיד לכם גם את התודות בצורה מפורטת. הדיון פתוח למי מחברות וחברי

המועצה שרוצה לומר משהו. בבקשה, לפתוח לליעד אילני בבקשה ואחרי זה משה רווח.

עו"ד אביבית נמרודי: העברתי פתק, אני משאירה לעצמי 2 דקות והעברתי לליעד 8.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה הפתק? יאבקש להעביר 8 דקות מזמני בדיון על התקציב לליעד אילני. תודה' אז כמה את משאירה לעצמך?

עו"ד אביבית נמרודי: 2 דקות.

מר כרמל שאמה הכהן: אהה, 10 פחות 8.

עו"ד אביבית נמרודי: חישוב קל.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, יפה. בבקשה.

מר ליעד אילני: ערב טוב. אני אתחיל דווקא בתודות. תודה לאגף הכספים ולצוות הגזברות על העבודה. עבודה על תקציב היא עבודה מאד קשה, בכל שנה, בטח ובטח כשאנחנו מסתכלים על התקופה שאנחנו עומדים בפניה כרגע, עם כל הגזירות.

אני רוצה לומר, חברים, סיפור קצר. לא מזמן ישבתי עם אחד מבכירי רואה החשבון במדינה, אולי הבכיר שבהם, והוא סיפר לי בכלל שהוא מאד אוהב מוסיקה וספרות. אמרתי לו שהוא מפתיע אותי מאד, כי התרגלנו לחשוב אני חושב כולנו שבדרך כלל או שאתה הומני או שאתה ריאלי. אם אתה טוב בספרות ובהיסטוריה ובתנ"ך, כנראה פחות טוב במתמטיקה, פיסיקה וההיפך. ואז הוא צחק ואמר לי – מספרים, ספרים, סיפורים, אותו שורש. הוא אומר לי – רואה חשבון טוב חייב להיות story teller טוב.

חייב להיות מישהו שיודע לספר את הסיפור בצורה הכי משכנעת ולפעמים גם יש כל מיני דרכים, חוקיות, שלא ישתמע, דרכים חוקיות, אבל לעצב דו"חות כספיים כדי שהלקוח ייצא מרוצה. ואת זה אומר אחד מהבכירים אם לא הבכיר שברואי החשבון בישראל. אז לא תכננתי, אבל זה מאד הזכיר לי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לכם גם BDO מוביל.

מר ליעד אילני: אני חייב להגיד לך רק דבר אחד שצרם לי ויש פה כאלה שבוודאי יסכימו, תארי לך שנגיד בנק ישראל, הפרופ' אמיר ירון, היה יושב בישיבת ממשלה והיה אומר – ראש הממשלה, כל הכבוד לך על מה שעשית. סגן ראש הממשלה, כל הכבוד. יש תפקיד של איש מקצוע, בוודאי שומר סף בעירייה, שצריך לשמור על המסגרת המקצועית ולא לעבור למקומות שאסור לו לחרוג מהם. אני חושב שזה דבר מאד ענייני, אני מקווה שתיקחי את זה אלייך. אבל בסופו של דבר, גם במסגרת ה-story telling, בסופו של דבר אי אפשר להתווכח עם תוצאות. ושמעתי פה את האמירות על פתח תקווה, אני לא חושב שהציבור מטומטם, בשום עיר, בסופו של דבר הציבור, האזרחים, התושבים, אנשים חכמים. יש סיבה שרמי גרינברג קיבל אני חושב 92 או 93 אחוזים בבחירות האחרונות, למרות שהצמיחה ברמת גן היתה כמו בסן פרנציסקו.

לגבי הכנסות – התחושה שלי, אני אדבר על זה גם באגרת השמירה, התחושה שלי, הגזברית, שבתקופה שבה יוקר המחיה הולך ומאמיר, וזה באמת גזירות, חלקן באמת, אין מה לעשות, מחיר המלחמה והקורונה כמה שנים אחורה, היה ברור שזה יגיע. אבל העירייה, במקום להקל על יוקר המחיה, הופכת להיות נטל לכשעצמה, הופכת להיות איזה שהוא נדבך משמעותי שמשפיע ומכביד על יוקר המחיה. אני מבקש להתחיל דווקא מהדברים שלך בסוף לגבי עומס המלוות, היות וגם הדו"ח בישיבה הקודמת

אני חושב רק הונח ומן הסתם אין לנו שאלות עליו, ככה נהוג, אז על פי הדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2023, עומס המלוות עמד על 582 מיליון שקל, בעוד סך המלוות, עומס המלוות לשנת 2022 הסתכם ל-411 מיליון שקל. כלומר, בשנה האחרונה הזו, בשנת הבחירות, היה גידול של 170 מיליון שקל בעומס המלוות. בשנת 2023 סך המלוות שהתקבל הסתכם לסך של 243 מיליון לפי הדו"ח המבוקר והתקבלו סכומים שמהווים השתתפות של הממשלה בסך כולל של 83 מיליון שקל לתקציב הפיתוח. נשאלת השאלה, ואני אשמח בוודאי אם תוכלי להשיב לי כבר בסוף דבריי, להיכן נשאבו הסכומים האדירים האלה בשנת הבחירות? גם לגבי הפירעונות – בשנת 2023, 70 מיליון שקל פירעונות, כשב-2022 – 62 מיליון שקל פירעונות. כלומר, קצב המלוות והפירעונות, אפשר לראות אותו כמו טור הנדסי עולה. מלווה חדש פורע פירעון של מלווה קודם, מעין תחושה של כדור שלג. ובשורה התחתונה, נכון להיום כל תושב ברמת גן חב לבנקים 3,200 שקל לעומת 2,065 שקל בשנת 2018. זה גידול של 55%. זה בנוגע לפירעונות ולמלוות. כמובן, היו גם 30 מיליון שקל שהתקבלו כהלוואת איזון מהמדינה בשנת 2024, ב-27.3.2024, אבל נלקחו כהכנסה בשנת 2023. דיבידנד מתאגיד המים של 14 מיליון שקל שהתקבל ב-6.8.2024 ומכירת מקרקעין בסך של 20 מיליון שקל. אז כל הדברים האלה בוודאי מאפשרים להציג איזה שהוא רגע hold בכל מה שקשור ללקיחת מלוות נוספות, למרות אישורים שניתנו להם במועצה. אבל בסוף כשמחשבים בסביבת הריבית שבה אנחנו נמצאים היום, שהיא סביבת ריבית מפחידה, אני אשתמש במילה עדינה, הסכנה שרובצת על כתפיהם של כ-180,000 תושבי רמת גן עלתה לאין שיעור לעומת לפני 6 שנים.

עכשיו אני אציג מספר שאלות, בקשות תקציביות וגם הסתייגויות, כולן במסגרת הזמן שנותר לי ואני אשמח לקבל ממך בסוף תשובה מסודרת על הכול.

סעיף 1817800711 – הסעות על סך חצי מיליון שקל למוסדות בן איש חיל. כבוד המשנה הבכיר, ראיתי שהשנה זה לא מתוקצב, בניגוד לשנים קודמות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: העברנו את זה סעיף לחוק נהרי.

מר ליעד אילני: תאפשרי לי רק, תאפשרי לי. האם הופסקו ההסעות או שהועבר לסעיף אחר? תודה על התשובה. אני אשמח לתשובות בסוף על הכול.

2. סעיף 1817800710 – סעיף שנקרא הסעת ילדים, הובלות והסעות – אני מבקש לשריין במסגרת סעיף זה סך של 100,000 שקל נוספים לטובת היסעים לתלמידי רמת אפעל לבית הספר נבון, וזאת לתקופת הביניים. זה נכון שההורים שם התארגנו, אבל אני חושב שאם אנחנו נותנים הסעות לים ולכותל ובשבת, בוודאי לאור מה שקרה, בוודאי שבניה של בית ספר חדש, הגם שאני מניח שיש מה שנקרא במדינת ישראל מס רכוש, נפל טיל אז יש מי שמממן את זה, אז לפחות את ההסעות נממן אנחנו בתקופת הביניים וזה לא יפול, למרות שזה סכום זניח, על כתפי ההורים.

3. סעיף 1762100823 – רמתגנציי"ק מב"ע מתכללת – הביצוע, אני כמובן מדבר ברשותך במונחי ביצוע ולא במונחי תקציב, כי תקציב גם אפשר לרשום 4 מיליארד שקל, אנחנו בוחנים בסוף מה בפועל יצא. בשנת 2023 הביצוע עמד על 555,000 שקל, השנה מתוקצב רק 250,000 שקל, מה הסיבה להפר שהזה? למה קוצץ כ-300,000 שקל?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא קוצץ. זה הכנסות.

עו"ד דוד מנחם: תרשמי לך את זה.

מר ליעד אילני: אין בעיה, תרשמי, תעני לי.

מר כרמל שאמה הכהן: תני לו, תני לו רגע שיסיים.

מר ליעד אילני: אני לא אמרתי שאני לא אקבל את תשובותייך. אם יש תשובות טובות נקבל אותן.

4. סעיף 1811000821 – הנחות מב"ע – מתוקצב 3.3 מיליון שקל לשנה זו. ב-2023 ו-2024 זה לא מופיע. תחת איזה סעיף זה ישב במקור? אני גם אשמח לדעת כדי להעמיק שם.

5. שי לחג לעובדים – בשנת 2023, היו בחירות, 2024, עמד על סך של 9.4 מיליון שקל, השנה ירד ל-7.2 מיליון שקל, למרות הצמיחה המטורפת, למרות הגידול בהכנסות, קוצץ ב-2.2 מיליון שקל השי לחגים. אין שאלה פה. הריח פשוט בעייתי.

6. סעיף 1812500820 – צהרונים כולל שכר מנהלת צהרונים – מה הסיבה לגידול של חצי מיליון שקל לעומת ביצוע 2023 ותקציב 2024? עבור מי השכר הזה?

7. סעיף 1813200842 – אבחון וטיפול דידקטי לתלמידים נזקקים – מתוקצב לשנת 2025 על סך של 531,000 שקל. ביצוע 2023 עמד על סך של 662,000 שקל. אני חושב שכבר מאז פרוץ הקורונה, לא רק ברמת גן, זה עולמי, בטח גם לא רק בישראל, זה עולמי, אנחנו רואים יותר ויותר בעיות רגשיות שצצות שמשפיעות גם על בעיות דידקטיות, הא בהא תליא, ובוודאי שמאז גם החלה המלחמה והדברים משפיעים ומתמשכים, לא יכול להיות שאם הביצוע של האבחון והטיפול הדידקטי לתלמידים נזקקים, אני לא מדבר עכשיו על תלמידים שידיהם של הוריהם משגת, אני מדבר על כאלה שלא, אם בשנת 2023 הביצוע היה 662,000 שקל, בוודאי שאי אפשר לתקצב את זה בשנה הזאת, עוד אחרי המלחמה, רק על 531,000 שקל. ולכן אני מבקש להגדיל ב-150,000 שקל את התקצוב הזה. המקור התקציבי שאני מציע הוא סעיף הרזרבה. כמה זמן יש לי רק, אדוני ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: 4 דקות. סליחה, עכשיו מתחלפת דקה, 3 דקות מעכשיו.

מר ליעד אילני: תודה. סעיף 8 – בעיקרון צריך להירכש מתקציב ה-תב"ר, אבל היות ואנחנו לא מאשרים היום את תקציב ה-תב"ר, שינויים אמנם, אבל מדובר בסכום באמת זעום, וגם פה אני חושב שלא צריכה להיות פוליטיקה, קיבלתי מספר פניות, גילוי נאות, גם מהורים בגן הילדים של הבת שלי, אבל גם בגנים אחרים, שמגיע החורף ויש מתלה אחד בכניסה לגני הילדים, יש מתלה אחד. יש כאלה, גברתי מנהלת האגף, שמבחינתם גם המעיל שהם קונים בתקופה הזאת עולה להם הרבה מאד כסף. וכשהם מגיעים לאסוף את הילדים, הם רואים את המעיל על הרצפה ולא תלוי, זה בכל זאת חורה להם. אני שלחתי לך, כמקובל, כפי שהתבקשתי לפני שבועיים, לך ולמנכ"ל העירייה בקשה – לא נעניתי. בסה"כ מדובר לפני הנחת כמות ב-140 שקל למתלה. יש 240 גני ילדים בעיר, זה סך של כ-33,000 שקל. אני מבקש אחד מהשניים – או לרכוש, ואם נרכוש באופן מרוכז זה לא יהיה 33,000 שקל, זה יהיה פחות, לכל גני הילדים מתלה נוסף כדי שתיקים ומעילים של ילדים לא יהיו על הרצפה בחורף; או לחילופין, יש לי רעיון, לסגן ראש העיר רועי ברזילי, באמת, שהוא עשה דברים יפים במייקרס, שיבואו במייקרס, שיבנו מתלה כזה לכל אחד מגני הילדים, הם ישמחו. אבל העיקר שייפתר וייפתר במהרה. ככה לא נראית עיר מובילה בכלל, בטח לא בחינוך.

הנקודה האחרונה – שעות תוספתיות ביסודיים – ביצוע 2023 היה על סך של 14.3 מלש"ח, תקציב 2024 עמד על 11.8 מלש"ח, תקציב 2025 רק 10 מלש"ח. אני מבקש להגדיל בחזרה את השעות התוספתיות ביסודיים, זה בדיוק הכלי המשמעותי ביותר שניתן למנהלי היסודיים מאז ומתמיד. מי שהחל עם זה עוד היה צבי בר. למעשה לתת תוספת בחינוך ליסודיים, גמישות ניהולית משמעותית יותר, מעבר למה שיש במסגרת תוכנית גפן. אני מבקש להגדיל את זה בחזרה ואני אומר את זה לא ממוחי הקודח, אלא

על סמך שיחות עם הרבה מאד מנהלי בתי ספר בשנה האחרונה, כולל בשבוע האחרון, שטוענים שזה נדרש והכרחי עבורם. להגדיל את זה מ-10 מלש"ח ל-15 מלש"ח. המקור התקציבי, גם כאן, הוא סעיף הרזרבה .
אלה הם דבריי. אני מבקש תשובות במרוכז על הכול. אני שוב מבקש להודות לכל מי שעסק במלאכה ושתהיה לנו שנה טובה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה לחבר המועצה ליעד אילני. אני אענה והגזברית תשלים.
אחד – לימור, מנהלת אגף החינוך המצוינת שלנו, יש לך מתחרים. למיטב זיכרוני, הראשון הביא לי את הרעיון ואת ההצעה שצריך לקצץ בשעות הנוספות היה הדובר האחרון לפני 4 שנים. אבל זה למיטב זיכרוני וכמובן הכול מתועד בדברי הימים של העיר הזו. אבל בסדר, מותר גם לשנות דעה וגם דברים שרואים מכאן לא רואים משם, אבל בעיני זה כמובן פופוליזם צרוף. אני סומך, לא ב-100%, ב-1000% על מנהלת אגף החינוך שלנו, ב-1000%. והנה שותפי לתיק החינוך הגיע בדיוק בנקודה החשובה. הקיצוץ הוא לא קיצוץ של הגזברית, אלא ראייה משותפת של האגף שמדובר בכסף שלא קוצץ מהאגף אלא הוסט על ידי האגף ונשאר באגף לשימושים אחרים לחינוך. אז קודם כל, להתעמק. כשהשטחיות שולטת והפזיזות, קודם כל בודקים, לפני שבאים ואומרים, לבדוק לעומק את הדברים. זה דבר אחד.
לגבי העובדים – גם פה טענה פופוליסטית ושטחית שוב. המתנה שהעובדים שלנו והעובדות מקבלים היא הכי גבוהה בישראל, יותר מתל אביב המגה עשירה, יותר מהרצליה הסופר עשירה. ונכון, אנחנו אחראים. אם היינו משאירים את זה סכום הדמיוני שזה היה, אז היו באים עכשיו ואומרים – איך בשנה קשה כזו חששת לקצץ ולעשות סדר עם העובדים? ואני אזכיר לכם, שיא המנהיגות בעיר הזו זה שהנהלת העיר ידעה לקבל החלטה כמה ימים אחרי פרוץ המלחמה, רגע לפני בחירות, לקצץ בשעות הנוספות של העובדות והעובדים כדי לשמור על הספינה הזו בטוחה מבחינה פיננסית. זה גם שיא השטחיות ושיא חוסר האחריות להגיד – אני רוצה, כמו ילד קטן

שעומד מול חנות ממתקים וצעצועים – זה, זה וזה וזה וזה – והכול מהרזרבה. לא היתה רזרבה אם היינו מתנהגים כך. אתם יודעים למה צריך רזרבה? רזרבה צריך לשמור את הכסף הלבן שלנו ליום שחור. וראינו שימים שחורים לצערנו מגיעים בצרורות. רזרבה צריכה כדי לשמור על העצמאות שלנו, כי אם מחר יגידו לנו שתוכן ליברלי כזה או אחר במערכת החינוך לא ממומן על ידי גפן, אנחנו נממן אותו בעצמנו. ואם ירצו לשלול מאיתנו דבר אחר לכיוון השני, נדע לממן אותו גם לצד השני. אנחנו חייבים כרית ביטחון. וזה שיש היום ב-1.1.25 להערכתי כרית ביטחון בשוטף של עודף של קרוב ל-100 מיליון שקל, זה מדליה, מדליית זהב לגזברות העירייה, להנהלת העיר. אין הרבה ערים שיש להם היום שקל בקופה. אני מכיר כמה מאותו סגנון שליהגו וליהגו, ליהגו, ליהגו, חלקם הגיעו יום אח לכיסא הזה. הם הגיעו למצב, אני לא רוצה להגיד פשוט את השם, למרות שהיה לי נוח להגיד את השם, יש הקשר מיוחד, הגיעו למצב שלא היו משכורות לעובדים. בשנה הראשונה אין כסף לשלם משכורות לעובדים. כי קל לדבר. פגשתי גם את אחד מהם במקרה, חביב, בחור חביב, אמרתי לו – תגיד לי, מעניין אותי לדעת, באמת לא זכרתי, לא עיר מרכזית, ראיתי אותך שאתה עכשיו נוסע למשלחות בחו"ל. כשהיית באופוזיציה תקפת את זה? צחק וחייך. אמרתי לו – רק תפיק פעם לקח לשלב הבא בחיים. אבל זה חוסר בשלות וחוסר ראייה מה שנקרא קדימה.

אז אני דוחה את כל הבקשות התקציביות. פופוליזם אפשר לעשות, ראיתי שנפל הטיל באפעל, לא ראיתי אנשים שבאו לעזור מהכיוון ההוא, לא ראיתי, ראיתי רק אנשים שניצלו את השעה הזו, כאשר כל תשומת הלב של הנהלת העיר היא לסייע ולהושיט יד לתושבות ותושבי רמת אפעל, לילדי וילדות רמת אפעל, היו מי שהתעסקו בלהפיץ פוסטים ואס.אמ.אסים מנתחים, פופוליסטיים, שקריים, להתסיס ולהבטיח הבטחות שווא. והיו מי שדאגו להגיע לשם עם הפיג'מות שלהם ולטפל מהרגע הראשון, כדי שבבוקר יהיה מקום לילדות והילדים, ושעברו יום אחר יום ילד ילד, ילדה ילדה, ושאלו אותם מה חסר להם, עד איזה נייר טואלט אם חסר להם

ואיזה מגבון ואיזה טוש ואיזה לוח. ודאגו לפעול מול מס רכוש כדי שיהיה תקציב הכי טוב שאפשר לבנות חלופה ברמת אפעל. וחיזקו את הרוח של התושבים. וחיזקו את הרוח של הילדים. במקביל, החוטים יורים טילים ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, חברי האופוזיציה יורים מסרים נגטיביים. יש רגעים שצריך להוריד רגל מהגז. יש הרבה זמן למי שזה הסגנון שלו לירות חיצי רעל. זה בסדר, אבל בשעה שהנהגת העיר נלחמת עבור העיר, זו מלחמה, כשנופל טיל על בית ספר זה לא רק ההרס המבני ולא רק ההרס שפגע בבתים ובמכוניות של התושבים, הלבבות והנפשות, במיוחד של ילדים, נפגעים. מה שהם רוצים לראות, זה לראות את הנהגת העיר רבה? ולהגיד זה ככה וזה ככה ואני הייתי עושה ככה ואני הייתי עושה ככה ולמה לא עשה ככה? זה לא הזמן לזה. אבל זה כבר נעשה. וזו לא פעם ראשונה, גם בטיל הקטלני שנפל ברחוב קריניצי בשומר חומות, להזכירכם, 20 דקות לפני הטיל, שבת, תחשבו, שבת מנחם, יושב אדם, איש ציבור בבית ושולח מהמחשב שלו עשרות אלפי אס.אמ.אסים שיש ראש עיר במרכז הארץ שמחכה שיפול טיל כי הוא רוצה להופיע בטלוויזיה. תבינו כמה ילדותי זה, איזה מסר מטופש, איזה מסר חולני. אני לא אשכח כמה צחקתי. כלומר, זה מצד אחד, אתה יודע, כשהיתה אזעקה אתה עוד לא יודע מה קורה, אבל תיארתי לעצמי איך הוא מנסה לעצור את ה-אס.אמ.אסים ברגע שהיתה, 20 דקות אחרי זה היתה ברמת גן.

<u>גב' עדנה וידל:</u> בבן אליעזר גם זה היה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבן אליעזר נפל, אבל הטיל הקטלני נפל בקריניצי. לכן, אני מציע לכל מי שאצה להם הדרך להשתלח לפני שהם בודקים, ואני מבקש, אם מישהו יכול לשים לי את הצילום שהעברתי, להראות את הדוגמא הכתובה לשטחיות ולפופוליזם. אותו חבר מועצה שדיבר עכשיו מבטיח לציבור, תפתחו את האוזניים כולם, שהוא יילחם בעליית הארנונה עד אישור הצו בחודש יוני. הוא יילחם. הוא ממש, הממשלה ממש עכשיו תתכנס. שימו לב, תושבת תמימה שואלת – מה לגבי

הארנונה? האם הצלחת להוריד? זה בעקבות פופוליזם קודם. זה כמו עכשיו.

מר משה רווח: כרמל, זה פייסבוק. בחייאת כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע. לך יש זכות דיבור תמיד, אל תשלול את זה ממך.

מר משה רווח: בסדר, אבל זה לא הרמה שלך.

מר כרמל שאמה הכהן: אז לא להפריע. מה לגבי הארנונה, האם הצלחת להוריד? עונה המלומד, הוא לא רואה חשבון, לא story telling, הוא לוביסט – המאבק על גובה הארנונה יימשך בחצי השנה הקרובה, עד לאישור צו הארנונה בחודש יוני 2025, לא נרפה. במקום לסייע מול יוקר המחייה עיריית רמת גן רק מגדילה אותו. עכשיו, אתם יודעים מה העובדה? לא כולכם בקיאים, אבל מי שכותב את זה אמור להיות בקיא, צו הארנונה כבר אושר. הבלבול, השטחיות בין מועד אישור הצו במועצה שזה חודש יוני לבין הממשלה שהשרים כבר חתמו לפני חודש. אבל מה זה משנה? הציבור, מה שנקרא, בולע הכול. הנה הצו, בבקשה, 10.12 אושר הצו, חתום על ידי שני השרים. אבל אולי יש למישהו כוח לשכנע את השרים למשוך את החתימות שלהם.

אז חברות וחברי המועצה והציבור ששומע אותנו והכתב המלומד שעבר פה כבר הרבה ישיבות תקציב ועבר הרבה סיבובים, זה נחמד לדבר על המתלה בגן, לא צריך להיות מה שנקרא, לא צריך הצעה בתקציב העירייה של 2 מיליארד כדי לדאוג למתלה בגן. לא הכול מושלם בעיר. יש ברגים שלא סובבו עד הסוף, יש בלטות שבורות ויש גם דברים הרבה יותר גדולים שעוד יש לעשות. בגלל זה אנחנו מתכנסים כאן. בגלל זה אישרנו תקציב. אחרת היינו עכשיו במקום אחר. ועושים, פונים, בשביל דבר כזה פונים למוקד או לאגף החינוך במייל, הגננת, ועושים את זה. לבוא פה ולעשות את הסחור סחור, במקום להגיד – כל הכבוד, להתחיל בהרצאה הזויה שמעוותת את המציאות. הרי כמה אפשר לנגן? אפשר בשנה מסוימת להגיד, אפילו בתום לב, אני חושב שהמצב של כלכלת העיר רמת גן הוא אסוני. יכול להיות, כל בן אדם יכול לטעות. כולנו בשר ודם. אבל עוברת שנה ויש דו"חות כספיים,

ואז נניח ניתן עוד קרדיט, עוד גרייס של שנה. ועוד שנה לספר סיפורים. אז מגיע עוד דו"חות כספי. כל הדו"חות הכספיים מבוקרים – גזברות, מבקר שלנו, מבקר של משרד הפנים, עוברים שקיפות ואת כל התהליכים. זה הדו"חות הכי מאושרים שיש בעולם. דו"חות על דו"חות על דו"חות על דו"חות, באים הדו"חות של BDI, שסוקרות את הכלכלות של הערים ושמות את רמת גן בטופ של האיתנות הפיננסית ורואים גם מה קורה בעיר, שלא חסר כלום. יש ערים אחרות, כמו שאמרתי, שאין כסף לשלם משכורות לעובדים, שאין כסף לשלם למקורות, יש ערים גם היום לצערנו בישראל. אנחנו נמצאים בשורה אחת – תל אביב, הרצליה, רמת גן – ואמרתי את זה בסדר הזה, בחלק מהדברים אנחנו ראשונים, בחלק מהדברים הם ראשונים – אלה הערים שמתנהלות פיננסית הכי טוב בארץ. ערים גדולות, חזקות, שמתנהלות באחריות, שמתנהלות בצורה מקצועית, עם מינימום פוליטיקה, בכל זאת העירייה זה גם גוף פוליטי, והתוצאות מדברות בעד עצמן. כמה ראש עיר נבחר באחוזים? זה טוב לאגו. מה זה מעיד? זה מובנה מהרבה דברים. אני מזכיר, בבחירות האחרונות עלינו לשחק עם הילדים וגם לא התאמצנו. אז אפשר למכור את אמא שלך ואבא שלך בבחירות ואת כל מה שחינכו אותך, ולקחת הלוואות מכל מיני גורמים, ולפר כסף וללכלך, ולהכניס את היד שלך לתוך, לא רוצה להגיד את המילה, ולעבור כל קו אדום מול כל מי שאפשר בשביל עוד אחוז ועוד חצי אחוז. ויש לכך הסברים מאד ברורים. פתח תקווה 90 ומשהו אחוז? בסדר. אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אם אדון אילני היה חבר אופוזיציה אצל גרינברג, איך היתה נפתחת כל ישיבה ואיך היא היתה מסתיימת. אני לא רוצה לחשוב. ואני לא רוצה להגיד מילה רעה על גרינברג. אני על הפוסט ההזוי שלו כתבתי לו, הוא לא 100, כתבתי לו. כתבתי לו – עוד 10 שנים אולי אתה תתן לתושבי פתח תקווה מה שאנחנו נותנים לתושבי רמת גן. ראיתם את זה בנתונים בחינוך, בהשקעה בתושב, בכל דבר אחר. אפשר להיות, וזה אני לא מסתכל עליך זוהר ישרים, ראש עיר של קונצנזוס. פתח תקווה עד היום אין לה תחבורה בסופי שבוע. הוא לא צריך לריב עם הדתיים, לא כועסים עליו. אתה ממי. מה, התושבים שלו לא צריכים? בטח שצריכים. הוא אומר – בסדר, מג'נגלים. אנחנו עושים את מה שנכון. עשינו רפורמה בתכנון ובנייה, במדיניות התכנון והבנייה שהכעיסה רבים, אין מה לעשות, אבל הצלנו את העיר הזו. עשינו איזון כספי, מהפך כספי אדיר, מעיר גרעונית לעיר צומחת, זה עולה, אתה פוגע. עשינו ניקיון אורוות מהגדולים שהיו בהיסטוריה המוניציפלית של מדינת ישראל. מיליון. מראש מטה הבחירות שלו יהודה דוידוביץ עם חוות הסוסים, שקיבל אותה בחינם, והיום היא מכניסה כסף, ועוד 100 דוגמאות כאלה. האנשים האלה אחרי זה עומדים בתור ומחכים לך ביום הבחירות. הם מחכים לך. אבל אנחנו

נמשיך באותה דרך. ואתם שותפות ושותפים שלי לדרך הזו. ואתם יכולים להיות גאים בעיר הזו ולהסתובב בה ולראות, כל הדברים האלה. אין מה לעשות, בבחירות מתקדרים העננים. מי שזה הכי חשוב לו בעולם, ואני הפקתי את הלקחים שלי דרך אגב, אין יותר ממלכתיות בבחירות, בחירות זה עסק גם שמצריך להוריד את הכפפות. בבחירות הבאות אנחנו נוריד את המסכה מכל אחת ואחד מהם, מהסובבים אותם, מהכספים שלהם. יש דברים, כולל שהגיעו אלי בימים האחרונים, שהאוזניים שלכם היו נופלות. לא מזדקרות, נופלות. לא הייתם רוצים לשמוע על איזה כספים זזו מאיפה לאיפה. אבל אנחנו לא רשויות החוק. אני משאיר את הכול לרשויות החוק, אפילו לא מגיש על זה תלונה. ימצאו – יחקרו. לא ירצו, לא ימצאו – לא מעניין, לא רלוונטי. רלוונטי רק כדי שאתם תדעו איפה אנחנו חיים, באיזה מטריה. עכשיו, כבוד הגזברית, את יכולה לענות את התשובות שלך.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> דבר ראשון, ברמה המקצועית אני רוצה להגיד ש-story telling אני יכולה לספר לאגף, לכם, אבל באמת, BDI כותב פה, ראש העיר, הדירוג של כלל הרשויות בדירוג הסוציו אקונומי 4 עד 10 נבחן – מדדים פיננסיים המשקפים יכולת החזר, חובות ויעילות תפעולית, כולל מדדי נזילות, חוב, הכנסות ויעילות. אנחנו ב-5 הערים החזקות. וראש העיר, אנחנו לפני תל אביב. אז באמת, וזה נתוני 2024, אחרי שהם ראו את הדו"ח של נתוני 2023. אז להגיד שאנחנו מספרים story telling, זו המציאות. אנחנו בין 5 הערים עם החוזק הפיננסי הכי גדול בישראל. וכשאני מפרגנת לראש העיר, אני עושה את זה כי הוא מאפשר את זה, בהתנהלות מאד מאד אחראית, שזה לא קורה בכל הערים. יש לי הרבה חברים גזברים ומותר לי להגיד את זה, כי באמת, זה תואם את המדיניות המקצועית שלי ושל הצוות. זה דבר ראשון.

דבר שני, עוד פעם, אמרתי, את עומס המלוות, כל מה שדיברת עליו נבחן בעיניים הכי מקצועיות של BDI ועדיין 30% ישבו טובים ורבים ואמרו שרשות איתנה, שיש רק 24 רשויות כאלה, יכולה להגיע ל-50%. אז אנחנו ב-30%. אז להגיד לתושבים שכל תושב חייב משהו, בסוף זה מצחיק, כי זה כמו שתגור באיזה שהוא ארמון ותגיד – רגע, אבל אני חייב כסף. כן, אנחנו בצמיחה מטורפת, אנחנו בונים עיר נוספת בעוצמות של גבעתיים, אנחנו משקיעים מיליארד כמעט לעומת בעבר שהשקענו 200-300 מיליון כל שנה. מיליארד כל שנה ב-תב"רים, ואין מה לעשות, אנחנו צומחים, מתפתחים ולוקחים גם הלוואות כשצריך. אבל זאת התנהלות שאפשר לצמוח איתה

ולא התנהלות שלא ניתן לקחת הלוואות ואז לא ניתן להתקדם ולתת שירות לתושבים כמו שצריך.

לגבי יתר הדברים – זה סעיפים, זה לא איזה משהו, ענית עליהם ראש העיר, זה לא איזה משהו רלוונטי.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. שתי דקות יש לך, השארנו לך.

מר משה רווח: רגע, אבל אני, לא כרמל?

מר כרמל שאמה הכהן: לך יש תמיד זכות דיבור. אתה רוצה לפניה או אחריה?

מר משה רווח: מה שאתה מחליט.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, איך שאתה רוצה, רווח, אנחנו, אתה יודע שאנחנו בטוב.

מר משה רווח: מה שאתה מחליט. אנחנו בטוב.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה לפניה או אחריה?

מר משה רווח: מה שהיא תחליט. אביבית, מה את מחליטה?

עו"ד דוד מנחם: לאביבית, לאביבית.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה לפניה או אחריה?

עו"ד דוד מנחם: אני מכריע – אביבית.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, אביבית נמרודי 2 דקות. מקבלת עוד דקה ממני, 3 דקות. את רואה? בונוס.

עו"ד אביבית נמרודי: טוב, אז אני באמת אעשה את זה זריז, כי העברתי את הזמן שלי לליעד וגם יזהר ידבר. אני אתייחס רק לנקודה אחת ובאמת אני אחמיא לך ולכל הצוות ולמנכ"ל ולכולם על ההתנהלות ברמת אפעל. דווקא אצלנו נפל הטיל. זה היה בית ספר שאני למדתי, שהאחים שלי, בית ספר מעל 50 שנה לפחות. אז הדבר הטוב שבאמת נפל טיל ויהיה לנו בית ספר חדש, בזכותכם, ואני מאמינה שהמדינה מממנת, אבל אין לי ספק שזה יהיה על הצד הטוב ביותר.

גב' עדנה וידל: חשבתי שהדבר הטוב זה שלא נפגעו.

עו"ד אביבית נמרודי: אוי, זה ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור מאליו.

עו"ד אביבית נמרודי: כן. אז באמת, אז קודם כל, כל הכבוד לעירייה ואני מניחה שנדבר על זה גם אחר כך בישיבה הבאה. רק דבר אחד שכן באמת לא היה ואני מניחה שבאמת לא יכולתם להתעסק עם הכול, אבל זה נושא ההסעות. קריניצי זה לא רחוק, אמנם זה מעל 2 ק"מ, אבל להגיע לשם בבוקר ולחזור חזרה זה המון המון זמן, מעל 40 דקות. זה גם מפריע לתושבי קרית קריניצי וגם להורים, שהמציאות נכפתה עליהם, נאלצנו לנסות ולהסתדר. אנחנו מבינים שלהתארגן מהרגע להרגע זו באמת בעיה. יחד עם זאת, כן רציתי להציף שני דברים: היה אמור לעלות להורים 150 שקל ל-5 ימים, ירד אחר כך ל-85 שקל גם הלוך גם חזור, הצלחנו קצת להפחית כי גם ראש העיר לקח אותם לספארי. אבל עדיין, 85 שקל, שיש אפילו שניים שלושה ילדים בבית ספר, זה לא מעט כסף והרבה הורים גם לא רצו לשלוח. ניסינו ככה לעזור כמה שאפשר. מדובר סה"כ ב-12,000 שקל ל-4 ימים האלה. אני לא יודעת מה ההמשך, הבנתי שאחרי חנוכה הילדים אמורים לחזור לבית הספר. אז אם כך – תבורכו. ואם לא – אני אשמח שנמצא לזה פתרון ושהעירייה תממן. אני חושבת שאגב המדינה

מחויבת לשלם, תסלחו לי אם אני טועה, מעל 2 ק"מ מהבית, אז צריך לבדוק את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר.

עו"ד אביבית נמרודי: או קיי. והדבר הנוסף, אם אפשר להחזיר להם את מה שהם שילמו, באמת מדובר בסכום זעום, ראיתי כאן על הסבבוס שאתם משלמים, אנחנו משלמים 7.5 מיליון, יש לא מעט אפשרויות. אני אשמח וזה יעשה נורא טוב להורים. אבל חוץ מזה, באמת ההתנהלות היתה יפה מאד.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, אין פה עניין של כסף, 12,000 שקל זה אפילו לא גרגיר בהוצאות ולו הראשוניות שהוצאנו. רק כי היום כיף בספארי עלה פי כמה וכמה מה-12,000 שקל האלה. צריך להבין שלהורים הרבה יותר קל, לא מבחינת לארגן את האוטובוסים, מדובר בהנעה פוטנציאלית של 500 ומשהו תלמידים. האחריות על גוף כמונו היא הרבה יותר גדולה מאשר על הורים. הורים יכולים לעשות את זה איך שהם רוצים, כמה שהם רוצים, אף אחד לא בא בטענות שזה הורים. גם אם פתאום חסר מישהו באוטובוס, אני מדבר על אחד המפקחים שצריך להיות סדרנים. עירייה, אם עושה ולוקחת אחריות על דבר כזה, זה צריך להיות טיפ-טופ מאורגן והיא צריכה, בסוף הסעתם 150 ילדים או משהו כזה, 120 ילדים, לקחת בחשבון את כל הכמות הזו. הנחת העבודה היתה שהשבוע הראשון הוא 4 ימי לימודים ולא שווה לבזבז אנרגיה בתוך אגף החינוך, במקום דברים אחרים שהיו צריכים לעסוק שהם דחופים יותר. כרגע מבוצעת בדיקה מה האפשרויות והחלופות לאחרי חנוכה לטווח הבינוני ובהתאם לחלופות גם יינתנו מענים לדברים האלה. וזהו, וגם רצינו לפרגן לך שיהיה לך משהו לעשות חיובי-

עו"ד אביבית נמרודי: כן, תודה, עשית מצווה.

מר כרמל שאמה הכהן: זה ככה.

עו"ד אביבית נמרודי: לא, האמת שזה היה ממש טוב-

מר כרמל שאמה הכהן: מעבר לאחריות, בשבילנו זה היה ככה. אבל לא רצינו להיכנס לאחריות הזו ולא לעשות את זה בצורה שחלילה תיראה לא טיפ-טופ, כי מדובר בהרבה דברים.

עו"ד אביבית נמרודי: אני יכולה לעזור לך?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, בסדר.

עו"ד אביבית נמרודי: זה התנהל יפה ויש הרבה הורים מתנדבים. אם תצטרכו, אם אחרי חנוכה באמת לא נחזור לבית הספר, אני אשמח לעזור, פשוט זה היה בלתי אפשרי.

מר כרמל שאמה הכהן: מה שמותר ואיך שמותר להורים, לצערנו לא מותר לרשויות מקומיות. הורים יכולים לעשות מה שהם רוצים עם הילדים שלהם.

עו"ד אביבית נמרודי: לדעתי מגיע, אני לא יודעת, אולי אתה תגיד אם זה החוק, שמעל ל-2 ק"מ צריך-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא מגיע, מגיע פה החזר על תחבורה ציבורית או משהו כזה. זה גרושים.

עו"ד דוד מנחם: אביבית, תשימי לב מה ראש העיר אמר.

עו"ד אביבית נמרודי: מנחם, בני ברק 2 ק"מ-

עו"ד דוד מנחם: לא, תשימי לב. התפרצת לדלת פתוחה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לחברת המועצה אביבית מאור נמרודי. משה רווח, יו"ר הליכוד.

מר משה רווח: אפשר להגיד לך משהו אישי?

מר כרמל שאמה הכהן: אתה תמיד אומר דברים אישיים.

מר משה רווח: לא, אפשר להגיד לך משהו אישי?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר משה רווח: קודם כל, אני מברך אותך שחזרת לליכוד. זה דבר ראשון.

מר כרמל שאמה הכהן: לא חזרתי לליכוד.

מר משה רווח: זה דבר ראשון. אני מברך אותך. אני גם שר לך שיר – אני חוזר הביתה. השמצתם את הליכוד, גידפתם את הליכוד, בסוף חוזרים.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, אתה אולי חוזר לאן שאתה חוזר, אני במקומי-

מר משה רווח: כרמל, אבל אני מעריך את זה. כרמל, אני מעריך את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: תגיד לי, אתה קשקשן?

מר משה רווח: למה קשקשן?

מר כרמל שאמה הכהן: אז למה אתה מקשקש?

מר משה רווח: אתה לא חוזר?

מר כרמל שאמה הכהן: לא.

מר משה רווח: אתה בטוח שאתה אומר את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: ברור.

מר משה רווח: טוב.

מר כרמל שאמה הכהן: אני יודע שאתה מפחד שאני אחזור, אבל אני לא חוזר.

מר משה רווח: לא, אין לי בעיה עם זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני משאיר לך את הליכוד, תהנה ממנו.

מר משה רווח: אל תשכח, אנחנו גדלנו ביחד, כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: אל תדאג, יהיו אחרים שם ש-

מר משה רווח: כרמל, אני ואתה נלחמנו ביחד, כתף אל כתף. אתה שוכח.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא כתף-

מר משה רווח: אפילו החברים שלי הרימו אותך על הכתפיים – כרמל, כרמל. מה, אנחנו היינו ביחד, איך אתה שוכח את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: פתח לנו פה מרכז ליכוד.

מר משה רווח: אתה, אני מכיר את היכולות שלך, כרמל, אני אשמח שתחזור.

גב' עדנה וידל: אבל מה הנושא, אתה עם האישי שלך?

מר משה רווח: עכשיו נעבור לתקציב.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם יש לכם מלחמה על הסניף, תלחמו, אני מאחל בהצלחה לשני הצדדים.

מר משה רווח: אין לנו שום מלחמה, הכול כאן. חשבתי, כרמל- בוא נדבר על התקציב.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שניה. אני נותן לך זכות דיבור מתי שאתה רוצה, רק כשאני אומר שאני מדבר אז אני מדבר.

מר משה רווח: כרמל, אני מכבד אותך כמו שאתה מכבד אותי. אתה יודע את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי ערכים ויש לי דרך. לא רק שאני לא חוזר לליכוד, אמרתי גם את עמדתי ואת דעתי על הצעד של גדעון סער, שהוא חבר יקר לי, שאני אוהב אותו ומאמין בו והוא הוכיח את עצמו, ואני עד היום סומך עליו.

גב' עדנה וידל: באמת ראוי לאמון.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל מותר לחלוק. אמרתי לו את עמדתי גם ב-4 עיניים יותר מפעם אחת, אמרתי את זה בטלוויזיה, אמרתי את זה ברדיו, אמרתי את זה פה לחברות ולחברים, אני לא חושב שזה נכון, אבל אני לא שופט אותו, אני יודע שהוא מאמין בכל ליבו שהוא עושה את הדבר הנכון למען עם ישראל בנסיבות העניין. אני לא שופט אדם עד שלא עמדתי במקומו. אני אומר, מהזווית שלי, זה לא נכון. אני חושב שזה מהלך לא נכון. מהזווית שלו, הוא אמר לי משהו שגם באמת, לא יכולתי להגיד לו לא, הוא אמר – אם ראש הממשלה היה מתקשר אליך ואומר לך שהוא חייב אותך, אני לא יודע, זה ראש הממשלה שאתה מאמין בו, סביב שולחן הקבינט, כי יש סביבו רק משוגעים והוא סומך על שיקול דעתך שתבוא לאזן-

גב' עדנה וידל: כרמל, נו, באמת.

מר כרמל שאמה הכהן: אז יכול להיות שאדם רוצה-

גב' עדנה וידל: בוא נדבר על התקציב.

מר משה רווח: כרמל, אתה לא חושב שהוא ראש ממשלה טוב?

מר כרמל שאמה הכהן: מי?

מר משה רווח: מר נתניהו.

גב' עדנה וידל: מה זה טוב? מצטיין.

מר כרמל שאמה הכהן: נתניהו, תקשיב, אני אגיד לך, בשונה-

מר משה רווח: חבר'ה, אל תפריעו לראש העיר.

גב' עדנה וידל: אתה אל תפריע לי.

מר משה רווח: אל תפריעו לראש העיר.

גב' עדנה וידל: אתה אל תפריע לי.

מר משה רווח: אל תפריעו לראש העיר.

גב' עדנה וידל: אתה שוביניסט, אל תפריע לי.

מר משה רווח: אל תפריעו לראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: בשונה ממך, אני מכיר באמת מקרוב את נתניהו, את היכולות האדירות והנדירות שלו. היו לו ימים-

גב' עדנה וידל: יש לו יכולות נדירות להיכשל.

מר כרמל שאמה הכהן: היו לו ימים נפלאים.

מר דני גולדשטיין: היו ימים.

מר כרמל שאמה הכהן: בשנת 2018, כשאני חזרתי לארץ, סיימתי את שליחותי, עליתי לראיון ברדיו לקראת הבחירות, ראיון בחירות שקשור להצהרה שלי להתמודדות לעיריית רמת גן. ואיילה חסון, זה עוד לא היה פופולרי במדינה, איילה חסון הפתיעה אותי עם שאלה, היא אמרה לי – מה אתה אומר על כתב האישום של נתניהו? מה הוא צריך לעשות? אז באמת

הייתי כאילו בליכוד. אמרתי – הוא צריך ללכת הביתה. היא אמרה – למה? באמת למה? אמרתי – כי לא משנה מה הוא עשה ואם הוא אשם או לא אשם, ואני לא שופט אדם רק כי יש לו כתב אישום, לא משנה מה הוא עשה או לא עשה, מרגע זה שיש לו כתבי אישום עם כל כך הרבה פרשיות, הוא יגרום נזק למדינת ישראל, לליכוד ולעצמו. אני חושב ש-6 השנים מאז מוכיחות ש-

<u>מר משה רווח:</u> צדקת.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> שלא טעיתי בהרבה. עכשיו, אני אומר לך שאנחנו פה צריכים להשתדל, אני לא מתווכח עם הקלפי. עם ישראל יאכל את מה שהוא יבשל כל פעם. מי שהולך לקלפי באחוזים גבוהים – ינצח. מי שיזניח את הקלפי – ישלם מחיר. יהיו בחירות מתי שיהיו, נראה מה התוצאות. קרו כמה דברים לא זניחים מאז הבחירות האחרונות, אתה מסכים איתי מר ישרים? קרו כמה דברים לא זניחים. אז אני יכול להגיד שמה שאירע באותה שבת זה משהו שאי אפשר להשוות אותו לשום דבר אחר ואני יכול לומר גם מילים טובות, שמאז ה-8 באוקטובר הצבא והמלחמה, שמנוהלת בסוף על ידי הדרג המדיני, מנוהלת בצורה כמעט מופתית.

<u>עו"ד אסף וייס:</u> תודה למערכת הביטחון על ההישגים הנהדרים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> האירוע אבל של החטופות והחטופים, שם יש לי סימן שאלה. אני לא מאלה שאומר שעסקה עכשיו בכל מחיר, אבל אני לא בטוח שאין פה שיקולים פוליטיים שמונעים עסקה וכל מיני דברים. אני אמרתי, אני לא בטוח. אבל המלחמה- אבל אתה תגיד, אני לא יודע אם אתה חבר שלו או לא, אבל הפיטורים של גלנט היו לא לעניין, וגם כשהיה אמור לקבל את התפקיד שלו גדעון סער, אמרתי שזה מעשה שלא ייעשה. וכשגלנט פוטר אני אמרתי שזה מעשה נבלה תוך 5 דקות לא לקח לי. ועכשיו להדלקת נר ברמת אפעל, למרות שהוא לא מהמפלגה שלי ולא משנה למי הוא מקורב או לא מקורב, אני הזמנתי את גלנט מתוך כבוד למה שהוא כן עשה. אז אני אומר לך, עזוב את הקשקושים, אני במפלגת רמת גן. אם אני אהיה במפלגה מסוימת, אתה תדע, אני אף פעם לא מתחבא. אתה יודע

שגם בבחירות ארציות, מראש עיר, אני הולך ואני עושה מה שטוב למדינה, מה שאני חושב. כרגע זה לא רלוונטי. זה הכול בתוך קוניוקטורות בתוך הכנסת, מרכיבים קואליציות, מפרקים קואליציות, אני מקווה שהכול יהיה לטובת עם ישראל. אני מתפלל כל בוקר שנתניהו יצליח להוביל למקום טוב. אין לי שום רצון לראות אותו לא בכלא ולא אותו נופל ומועד. בסוף, הצלחתו זה, כל עוד הוא ראש ממשלה, הצלחת העם. לטובתו אני אומר, לטובת הבריאות שלו ולטובת הליכוד ולטובת עם ישראל, נכון היה, שעם כל היתרונות שלו, שהיה נוטל פסק זמן. שיעביר למישהו אחר בליכוד, שיעשו מה שהם רוצים. זה העניין. מפה אין טעם לדבר, לא על הליכוד ולא-

עו"ד אסף וייס: מתחננים שייתן למישהו אחר, בבקשה, כמה אנחנו מתחננים, שייתן למישהו אחר.

גב' עדנה וידל: זאת ישיבת תקציב, לא?

מר משה רווח: אנחנו מדברים על התקציב עכשיו.

גב' עדנה וידל: אז יאללה, אני צריכה ללכת.

עו"ד אסף וייס: תקציבנו מושפע ממצב המדינה.

מר משה רווח: אל תפריעי בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע למשה רווח. שקט בבקשה.

מר משה רווח: אני אהיה ענייני. אנחנו דיברנו על מה אנחנו עושים, אבל לא דיברנו מה אנחנו גובים, מה אנחנו גובים מהציבור ומה בעצם התקציב. אז התקציב שמובא פה לפנינו הוא תקציב רע לרמת גן. תושבי רמת גן משלמים יותר עבור שירותים בסיסיים. כל יום אנחנו קמים לגזירה חדשה, מס חדש שמשווק לנו באמתלה אחרת. לדוגמא, ראש העיר,

מה שדיברת, היטל השמירה, שלפי מה שבדקתי העלות שלו 16 מיליון שקל לשנה, ב-5 שנים זה 80 מיליון, שמוטל על התושבים-

מר כרמל שאמה הכהן: 22 מיליון לשנה.

מר משה רווח: אז הנה, אתה רואה, אפילו יותר. אתה רואה, צמצמתי.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל תצביע נגד.

מר משה רווח: אבל שניה, שניה, כרמל, באמת, אני רוצה לשמוע תשובות. אני לא יורד לרמה האישית. אני מדבר איתך. מה שאני אומר, סיכומם של הדברים, סיכומו של העניין הזה, אני גם יודע שזה היה כל כך חשוב לכם שרצתם לירושלים כדי לאשר כי פחדתם שלא יאשרו את זה, רצתם, עליתם לירושלים כדי לאשר את המס והגזירה הנוספת על התושבים. אבל אתה יודע מה, כרמל, אני חשבתי על זה. אני אומר, ביטחון, אתה יודע, צו השעה, אתה רוכב על זה, הכול בסדר, אבל למה 5 שנים? למה 5 שנים, כרמל? למה 5 שנים. כרמל, למה 5 שנים? אתה יכול בשנה אחת בניהול נכון לעשות את מה שאתה רוצה ועוד שתי תערוכות של פרחים בפארק הלאומי יהיה לך.

מר כרמל שאמה הכהן: אני יודע שיש לך יכולות, בוא עכשיו תגיד לי איך. תגיד לי איך.

מר משה רווח: רשת מצלמות, התקנת אמצעים, מה, אתה צריך לזה 5 שנים? 5 שנים אתה צריך?

מר כרמל שאמה הכהן: לא הבנתי. מה אתה מציע? תגיד מה אתה מציע.

מר משה רווח: אני לא מציע. אני מדבר. המס הזה, אני מציע שלא תיקח אותו מהתושבים. שלא תיקח אותו מהתושבים.

מר כרמל שאמה הכהן: בוא נתחיל מהבסיס, הבנתי, אתה לא חושב שצריך יותר ביטחון בעיר?

מר משה רווח: אני חושב שעם התנהלות נכונה אתה לא צריך לעשות 5 שנים-

מר כרמל שאמה הכהן: אז מה זה ההתנהלות הנכונה? אבל בוא תלמד אותנו.

מר משה רווח: 100 מיליון. זה לא הגיוני.

מר כרמל שאמה הכהן: אז בוא תלמד אותנו איך מביאים 100 מיליון.

מר משה רווח: סליחה? תתנהל יותר נכון. תקצץ בדברים הנכונים. בלשכה השניה שיש לך.

מר כרמל שאמה הכהן: סגרתי את כל הלשכות.

מר משה רווח: בוא נשב על תקציב.

מר כרמל שאמה הכהן: ביטלנו את כל המשלחות.

מר משה רווח: בוא נשב על התקציב ביחד ואני אראה לך איך אתה מגיע.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל זה פופוליזם.

מר משה רווח: אבל, בוא, כרמל, גם אתה פופוליזם.

מר כרמל שאמה הכהן: זה פופוליזם, נו. איפה המספרים?

מר משה רווח: עזוב, אתה מעלה, מנפח, מוסיף תקנים פה, תקנים שמעולם לא הוסיפו.

מר כרמל שאמה הכהן: ראית את התקנים.

מר משה רווח: מעולם לא הוסיפו תקנים.

מר כרמל שאמה הכהן: ראית את התקנים.

מר משה רווח: מעולם. עזוב, נו, אתה רוצה ש- אני אגיד לך מה אני חושב, אבל בארבע עיניים, על תקנים שיש לך שמגיעים ולא, עזוב, נו.

עו"ד דוד מנחם: בעיקר סייעות.

מר משה רווח: אז מה שאני אומר לך, אתה יכול לעשות הרבה דברים ולקצץ הרבה. אתה לא חייב לקחת את זה מהציבור. זה דבר ראשון.

דבר נוסף, רק בתקופה האחרונה העלייה של הארנונה, את ציינת, הגזברית, עליה כפולה, הכנסת מרפסות שמש, מרתפים הגדלת את הגביה שלהם, גגות, מה עם חניה שהעלית? אני לא יודע עכשיו, גם הבנתי שאתה הולך להעלות את אגרת השילוט, אני יודע שזה סעיף שאתם מחכים לאיזה אישור או משהו להעלות את אגרת השילוט.

מר כרמל שאמה הכהן: מאיפה אתה מביא את הדברים האלה?

מר משה רווח: אז אני אומר, כרמל, כרמל, רגע, ארנונה לא העלית? ארנונה העלית? ארנונה העלית? כן או לא, פשוט.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה עלתה מחיר החניה?

מר משה רווח: חניה העלית? כן או לא.

עו"ד דוד מנחם: זה המדינה. זה המדינה. זה חוק מדינה.

מר משה רווח: חניה העלית? כן או לא. פשוט. הכנסת הגדלה של מרתפים, גגות, הכנסת מרפסות שמש-

מר כרמל שאמה הכהן: הגזברית לא מבינה מה אתה רוצה מהחיים שלי.

מר משה רווח: עוד מעט היא תבין, כשאני אתחיל לגעת בסעיפים היא תבין.

מר כרמל שאמה הכהן: מה, היא לא יודעת מה היא עושה?

מר משה רווח: כרמל, עזוב, אל תצחק בגיחוך, תצחק בגיחוך-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל זה מצחיק. אתה מדבר לא לעניין.

מר משה רווח: אני מדבר לא לעניין? אתם מדברים לא לעניין, שאתם גוזרים על התושבים, כל הזמן מעלים עוד מס ועוד מס ועוד מס. אבל שניה, בסוף מה יגידו? אתה לא בגירעון, ברור, ברור, שתגבה יותר מהתושבים ברור שלא תהיה בגירעון. בעומס המלוות, ברור, תוריד הכול, למה? כי גבית יותר.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יודע כמה היה עומס המלוות בתקופתך כשהיית מ"מ ראש עיר? אתה יודע כמה היה עומס המלוות?

מר משה רווח: הכול על חשבון, הכול על חשבון התושבים.

מר כרמל שאמה הכהן: את רוצה לספר לו כמה היה עומס המלוות בתקופתו כשהוא ישב בשולחן הזה?

מר משה רווח: בוא נעבור רגע לסעיפים בבקשה. כרמל, בוא נעבור לסעיפים בבקשה. בוא נעבור לסעיפים. יש סעיף שאתה תאהב-

רו"ח גלית שניידר מימרן: ולא היתה צמיחה כזאת.

מר משה רווח: הגזברית, אני מבקש ממך, או קיי? קודם כל, הערה, יש לי פה כמה הערות. עמוד 73, ה-שפ"ח, אני מסתכל בספר התקציב, רק שתדע כרמל, אני בטוח שאתה לא שמת לב, אבל אם תשים לב אני בטוח שתוסיף את הסעיף שאני אגיד לך עכשיו. אגב, טיפול רגשי בקבוצות למשפחות חטופים, נופלים, אובדנות, הטרדות מיניות, אגב, רק שתדע, איפה המבקר? המבקר פה? בדו"ח מבקר האחרון, הערות המבקר, סעיף 7.1.1, בדו"ח המבקר נקבע שצריך להוסיף טיפול רגשי. עכשיו, מה קורה? אני אגיד לך מה קורה ב-שפ"ח, מה קורה? היום, שיש משפחות שאין להן כסף, אין להן, יש מצב שאין להן כסף, אז הם לא מקבלים-

עו"ד דוד מנחם: איזה עמוד? סליחה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא מוצאים את הסעיף שדיברת עליו.

עו"ד דוד מנחם: איזה עמוד, 63?

מר משה רווח: עמוד 73 בספר התקציב, 1817300123 – בסעיף הזה-

מר כרמל שאמה הכהן: תראה את זה, תראה להם, הם לא מוצאים.

עו"ד דוד מנחם: רווח, לא מוצאים את זה.

מר משה רווח: הנה, הגזברית, תראי פה מולך, הנה, את רואה? 1817300123. אפשר להכניס לפה-

מר כרמל שאמה הכהן: את מצליחה להבין מה הוא רוצה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה שכר.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שהיא תסביר לי, שניה.

מר משה רווח: כרמל, כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל שניה רגע, תן לי להבין.

מר משה רווח: אפשר להכניס לפה, עזוב-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אני לא מבין, אני רוצה לענות לך.

מר משה רווח: אז אני אסביר לך. אתה יכול להגדיל את הסעיף-

עו"ד דוד מנחם: הגדילו.

מר משה רווח: זה עלה כנגד הכנסה. זה לא עלה, אז בוא אני אסביר לך כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: עלה ולא עלה? רגע, אני לא מבין.

מר משה רווח: אני רואה שאתם לא מבינים את התקציב. אני רואה שאתם לא מבינים על מה אתם חותמים. אז בוא אני אסביר. תן לי, אני אסביר.

מר כרמל שאמה הכהן: גם שרון לא מבינה.

מר משה רווח: כרמל, תן לי, אני אסביר.

מר כרמל שאמה הכהן: יועצת משפטית, מה זה עלה ולא עלה?

מר משה רווח: ה-שפ"ח זה הכנסה מול הוצאה בסעיף הספציפי הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: זה גדל או לא?

מר משה רווח: זה גדל לא בגלל שאתה הגדלת אותו, זה בגלל שהיו שירותים, התושבים שילמו, זה כנגד הכנסה. שוב, זה הוצאה כנגד הכנסה. היתה הכנסה, התושבים קיבלו יותר שירות, שילמו יותר. אבל זה כנגד הכנסה, בהכנסה משלמים.

עו"ד עינב בר כהן: אבל זה לא פעילות, רווח, זה לא פעילות. בשכר לא יכול להיות הכנסה.

מר משה רווח: חברי״ה, תקשיבו, אני רוצה שתבינו. משפחה באה, משלמת על טיפול רגשי. לכן ההכנסה. זאת אומרת, ברוח התקופה יותר משפחות הגיעו-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אתה בעצמך אומר שזה עלה.

מר משה רווח: שניה, אני אסביר לך איפה הבעיה, אתה לא הבנת, בגלל זה הלכתי אחורה. יותר משפחות הגיעו, ההכנסה עלתה. יפה עד כאן? עכשיו, מה קורה? תחשוב שיש משפחות שאין להן את היכולת בכלל להיכנס למסלול הזה, למסלול הזה, אין להן כסף. אבל יש להם בעיות.

מר כרמל שאמה הכהן: אין חיה כזאת.

מר משה רווח: הנה, אתה רואה? ידעתי שאם תדע אתה תוסיף תקציב כזה.

מר כרמל שאמה הכהן: אין חיה כזאת.

מר משה רווח: יותר מזה אני אגיד לך-

עו״ד עינב בר כהן: יש את הרווחה, הוא המשלים.

מר משה רווח: כרמל, יותר מזה אני אגיד לך, בדו״ח המבקר יש סעיף, הוא בדק את זה, עכשיו בדו״ח האחרון, הוא המליץ, דו״ח המבקר המליץ להוסיף סעיף כזה לתת אפשרות גם למשפחות שידם לא משגת, שהם לא יכולים אפילו, הם לא יכולים לקבל סבסוד אפילו, אתה מבין למה אני מתכוון? אני בטוח, אמרתי לחברים, כרמל יידע את זה – הוא יוסיף. אז זה מה שאני מבקש. גם דו״ח המבקר מאשר את זה.

עו"ד עינב בר כהן: הם מגיעים ממסלולים בדרך כלל איפה שהוא ברווחה, הם מקבלים את המענים האלה.

מר משה רווח: כרמל, הם בכלל לא נכנסים למודל הזה שהם יכולים לקבל שירות.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, תבוא, נעשה ישיבה על זה, נביא את הרווחה-

מר משה רווח: בשמחה. הנה, זו תשובה לעניין.

מר כרמל שאמה הכהן: אין חיה כזו בעיר. אם יש – נתפוס אותה ונטפל בה.

מר משה רווח: אז אני אומר לך.

מר כרמל שאמה הכהן: הלאה, מה עוד?

מר משה רווח: הסעות – עמוד 75, תקציב הוצאות – אני רוצה לדעת מדוע ירד תקציב ההסעות בכמעט כ-3 מיליון שקל? מי כמוך יודע, מי משתמש בתקציב ההסעות? חינוך מיוחד, אנשים קשי יום, גם אנשים שאין להם יכולת להגיע וגם האוכלוסיות הדתיות. אז למה זה ירד? למה זה ירד ב-3 מיליון?

מר מוטי כהן: צריך להגיד תודה שזה ירד.

מר משה רווח: למה? זה שירות לתושב.

מר כרמל שאמה הכהן: בוא אני אסביר לך.

מר משה רווח: תסביר לי, אני אשמח.

מר כרמל שאמה הכהן: שניה, אני אסביר לרווח, כי זו שאלה חשובה. אתה דיברת ובצדק שהצרכנים של שירותי ההסעות זה אנשים עם צרכים מיוחדים קודם כל, זה הבסיס, ואנשים עם כל מיני קשיים. זה קודם כל. זה מי שהחוק מחייב אותנו לתת לו הסעה. זה הפרוסה והחמאה, המרגרינה נקרא לזה, אפילו לא חמאה. לאורך השנים הצטברו פה המון שכבות, מטוב לב, מפוליטיקה, לא משנה ממה, של אנשים שהחוק לא מחייב לתת להם הסעה ונתנו להם. קרה משהו ב-5-6 שנים האחרונות של משבר הולך וגובר בשוק ההסעות, שהביא למחסור בנהגים, בכלי רכב ובקפיצה דרמטית בעלויות המטורפות. עכשיו, אתה צריך להבין, כל עוד זה היה רק כסף, אתה יכול לראות בספרי התקציב שאף פעם לא באנו ואמרנו משהו, תמיד הוספנו, הגדלנו את הסעיף ונתנו מענה. הגיע מצב שמנהלת אגף החינוך הקודמת, אורית איתיאל, רגע לפני פרישתה, אין לה שום אינטרס מיוחד, באה והרימה דגל ואמרה – תשמע, ראש העיר, הכנפיים האלה הגדולות שפרסנו כבר הופכות להיות סכנה. אני כבר לא מדברת על רמת שרות שההסעות לא יציבות, שיום אחד היא מגיעה ויום אחד היא לא מגיעה, מגיעה למקום אחר, ילד נשכח פה, כי כש"מג'נגלים" אין לנו יכולת גם באמת לנהל אפילו את הקבלנים בצורה מיטבית, כי אנחנו תלויים בהם. כשאתה מצמצם את ההיקף, וזה באמת לא הכסף, כסף קטן ההפרשים האלה, אלא יותר זה שהיכולת של אגף החינוך ושל אגף הרווחה להבטיח שלכל ילד עם צרכים מיוחדים ההסעה תגיע, תיקח אותו ותחזיר אותו. לי יצא לקבל ווטס-אפים, וקרה גם בערים אחרות, זו לא רק צרה שלנו, שילדים עם צרכים מיוחדים נשכחו על המדרכה. סייעת אחת שהיתה צריכה לתפוס 5 ילדים כי ההסעה לא הגיעה. זו סכנה שילד יעזוב אותה, יקבל מה שנקרא חוסר סבלנות וירוץ לכביש או יילך לאיבוד או לא משנה מה, זו אחריות. כשבא הדרג המקצועי מבחינתו ומניף את הדגל ואומר – תעזרו לנו לעשות סדר – אז נכון שזה לא פופולרי, אבל שברנו את הראש ואמרנו איך אנחנו מייצרים גם תהליך הדרגתי וגם תהליך נכון ומאוזן. גם נכון להיום, רמת גן נותנת הסעות שלא ניתנות בערים אחרות. אבל במידה פחותה יותר.

מר משה רווח: כרמל, למי זה קוצץ? ה-3 מיליון בסוף קוצץ מאיזה שהוא מקום. לאיזה אוכלוסיות זה קוצץ?

מר דני גולדשטיין: שלא היית מחויב לתת להם.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך, יש דיונים ארוכים, יש מסמכים, יש טבלאות-

מר משה רווח: אבל אני לא שותף לדיונים האלה, לכן אני שואל.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, אז אני אומר, היו דיונים, הנהלת העיר קיבלה סקירה, היה ויכוח גדול בתוך הנהלת העיר כי זה נושא מאד בוער, הציבור מגיב לזה והכול בסדר. אבל צריך בסוף להיות אחראים למה שאנחנו עושים.

מר דני גולדשטיין: פגענו באביהוא. באביהוא פגענו בהסעות.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. רגע, סליחה, מנהלת אגף החינוך, אחד הדברים הראשונים שהיא עשתה בעיר, זה היה עם נעלי עקב או בעלי נעלי עקב? עם עקב? היא הלכה עם הורים את המסלול כדי לבדוק את המסלול באמת בשטח ולא רק מה שיוצא במפה במחשב והתאימה את המדיניות לפי המסלולים שההורים הראו לה איפה יש בעייתיות. כלומר, ירדה אפילו לרמת השטח למדוד מסלולים ברגליים, מרחקים ולראות את הסבירות שילד יילך או הורה את המסלול.

מר משה רווח: אז מה, שיניתם כאילו קריטריונים? בגלל זה זה ירד?

מר כרמל שאמה הכהן: שונו קריטריונים, גם לפי שכבות. גם מי שכבר רגיל, לא פגענו בו. כל מיני דברים כאלה. חלק מההורים ניתנה להם אפשרות תשלום, למה? ראית שנתת תשלום-

מר משה רווח: מה תשלום? סבסוד.

מר כרמל שאמה הכהן: שניה, רגע, אני אתן לך דוגמא. הייתי בבר מצווה בשבת חתן. היו שם זוג מרמת חן שהילד שלהם לומד בהלל. ראש העיר, וזה, דיבורים, ואז אמרו – תודה רבה על מה שעשיתם עם המחוננים. היה איזה משהו שמנהלת האגף עשתה מצוין עם המחוננים. ואמרתי, גם עם ההסעות הסתדר, ראיתם? הם אמרו – כן, אבל אנחנו כבר לא, מאז שהילד היה בתקופת ביניים, נסע בתחבורה ציבורית. כי מה אמרה מנהלת האגף? בזה אני אשלים. היא אמרה – גם פדגוגית חינוכית זה לא נכון לתת לילדים, מה שנקרא, את ה-so called פינוק הזה עד גיל מאד בוגר. אותם הורים, שאין להם שום בעיה של כסף, וילה ברמת חן, אמרו, אני יכול לתת לך את הטלפון, תשמע שזה סיפור אמיתי, אמרו – אנחנו לא רוצים לחשוב עכשיו על הסעות. זה גם לא עניין של כסף. אנחנו נהנים, הילד נהנה להגיע עצמאית וחוזר עצמאית. איפה שזה לא, אז מה עושה המבחן הזה, כשיש משהו בחינם הוא נצרך ביתר. כל מה שתתן בחינם, שים עכשיו קופסת מסטיקים בחינם, גם מי שיש לו סוכר 200 ייקח חבילה, ישים בכיס ויילך. לא משנה שהוא לא יעשה עם זה כלום, הוא לקח. זה חוסר יעילות. אותו דבר זה גם בהסעות. מי שצריך באמת הסעות וחייב את ההסעות מקבל אותן.

מר משה רווח: החינוך המיוחד לא נפגע?

מר כרמל שאמה הכהן: ברור שלא. מה קרה לך?

עו"ד עינב בר כהן: זה רק שדרג להם את השירות במובנים מסוימים.

מר כרמל שאמה הכהן: להיפך, הם עכשיו נהנים משירות יותר טוב.

מר משה רווח: אז מה שהבנתי מדבריך, שעשית, פשוט קריטריונים שינית-

מר כרמל שאמה הכהן: יש את הניירות, יראו לך, תקרא את הכול. זה לא הרבה ניירות.

מר משה רווח: טוב, בסדר.

מר ליעד אילני: נורא. הדמוקרטיה הזאת זה דבר נורא. לתת לבן אדם לדבר, זה נורא.

גב' עדנה וידל: מה הבעיה, ליעד?

מר משה רווח: רגע, רגע, כרמל, תעצור את הדיון הזה.

גב' עדנה וידל: לדבר לעניין זה בסדר, אבל-

מר ליעד אילני: מי שיקבע אם אני מדבר-

גב' עדנה וידל: אתה לא תקבע.

מר משה רווח: יקירתי, אל תפריעי לי ואל תתני לי ציונים, אני לא צריך ממך ציונים. ברגע שאני ארצה ציונים ממך, אני אקשיב לך. אל תפריעי לנו.

גב' עדנה וידל: הוא פרץ בשירת הליכוד שלו וזה לא רלוונטי לתקציב כהוא זה, או קיי?

מר משה רווח: את יכולה לצאת אם את רוצה.

גב' עדנה וידל: אני לא שואלת אותך. אני יודעת מה אני יכולה ומה אני לא יכולה.

מר משה רווח: יקירה, את יכולה לצאת, עכשיו אל תפריעי לי.

גב' עדנה וידל: אני לא צריכה אישור ממך-

מר משה רווח: אל תפריעי לי. אבל למה את מפריעה לי? אבל למה את צורחת? למה את מפריעה לי? אבל למה את צועקת?

גב' עדנה וידל: אני יצאתי קודם כי אי אפשר לשמוע אותך מרוב שאתה צועק.

מר משה רווח: למה את צועקת? אני לא מצליח להתגבר עלייך. את פשוט צועקת. אצל לפיד צועקים ככה? מלחמה. הבנתי, הוא מלמד אתכם את זה.

גב' עדנה וידל: ליצן החצר. ליצן החצר.

מר משה רווח: לא, אני רואה שהיא לומדת מהמנהיג. כל הכבוד, תמשיכי, כל הכבוד, כל הכבוד. כל הכבוד, תמשיכי, תמשיכי.

גב' עדנה וידל: אתה חצוף ואתה פופוליסט-

מר משה רווח: תמשיכי, כל הכבוד. תמשיכי.

גב' עדנה וידל: ולא רק זה, אתה מניפולטור-

מר משה רווח: טוב, עכשיו את מפריעה לי.

גב' עדנה וידל: ועסקן פוליטי. עסקן פוליטי.

מר משה רווח: את מפריעה לי, גברתי היקרה, את מפריעה לי.

גב' עדנה וידל: עסקן פוליטי ברוח אמסלם.

מר משה רווח: הנה, הנה, היא צועקת, הנה היא צועקת. ואללה, תאמיני לי, את נשמעת כמו כסיף. יאללה, טוב, חברים, בואו נעבור-

עו"ד אסף וייס: משה, תתנצל על הדבר הזה. תתנצל על הדבר הזה, כי זאת אמירה לא ראויה. זאת אמירה לא ראויה-

(צועקים ביחד)

זאת אמירה לא ראויה. אמירה לא ראויה ותתנצל עליה.

מר משה רווח: הבריאות שלך.

עו"ד אסף וייס: זאת אמירה לא ראויה ותתנצל עליה, באמת. אפשר לזלזל עד מחר, אתה צריך להתנצל.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה לדבר? אתה רוצה להמשיך?

מר משה רווח: מה זה הדבר הזה?

גב' עדנה וידל: הוא רגיל לשוק, אין מה לעשות. תשחרר, הוא רגיל לשוק. תרבות שוק, כמו אמסלם. אין מה לעשות. מאותו כפר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע. לא להפריע. חברים, אני לא רוצה לקרוא אף אחד לסדר.

גב' עדנה וידל: ... ראיתי מה חילקת לי לפני הבחירות בדף הזה, תפסתי אותך על חם.

מר ליעד אילני: מה לא נכון שם? מה לא נכון שם?

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, הלאה. משה רווח.

(עדנה וידל וליעד אילני מנהלים ויכוח)

מר ליעד אילני: טוב לדעת שאת תומכת בעבריינות.

מר כרמל שאמה הכהן: עדנה, לגבי עבריינות, זה האיש שאמר מול מצלמה שהמנטור שלו זה שמעון שבס. את מבינה את הפרדוקס? המנטור שלו, אומר את זה איש ציבור, שמעון שבס. הורשע במרמה והפרת אמונים למיטב זיכרוני. הורשע, לא חשוב, הורשע. ואחרי זה, רגע, אני אשאל אותך, מה העמדה שלך לגבי סמים?

מר ליעד אילני: מה זאת אומרת?

מר כרמל שאמה הכהן: אני שואל מה העמדה שלך לגבי שימוש בסמים.

מר ליעד אילני: מעולם לא התנסיתי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא שאלתי אם התנסית, שאלתי אם זה פסול או לא פוסל. שימוש בסמים פסול?

מר ליעד אילני: בטח שפסול.

מר כרמל שאמה הכהן: סחר בסמים?

מר ליעד אילני: מאד פסול.

מר כרמל שאמה הכהן: סחר לבני נוער בסמים?

מר ליעד אילני: מאד פסול.

מר כרמל שאמה הכהן: מעולם לא היה סביבך אחד שעסק בזה?

מר ליעד אילני: לא.

מר כרמל שאמה הכהן: הבנתי. טוב, תרשמו את זה לפרוטוקול. קדימה, הלאה.

מר ליעד אילני: לידך היה אחד שהורשע ... אחת שגנבה, אחת שאיך כתוב עליה בגלובס? פרשת המעילה הגדולה ביותר מאז הבנק למסחר. גב' שאמה. אתה רוצה שנמשיך עם מי אתה מסתובב? עם אנשים שהשתחררו מבית סוהר.

עו"ד דוד מנחם: היום חנוכה. יש הרבה נרות.

מר ליעד אילני: הוא מדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: פעם ראשונה לסדר. הלה. רווח.

מר משה רווח: חברים, עמוד 87, תקציב הוצאות ספורט – עברתי על הסעיפים, לא ראיתי את הסעיף לתקצוב ערב הוקרה לספורטאים מצטיינים. יכול להיות שזה בסעיף אחר, אבל אני לא מצאתי את זה. אז ברשותכם-

מר דני גולדשטיין: זה מופיע.

מר משה רווח: אז איפה מופיע? תגיד לי איפה, אני עברתי אל התקציב-

מר כרמל שאמה הכהן: יו"ר העמותה לספורט יגיד.

מר משה רווח: חשוב לי לדעת שלא מוותרים על זה ולאיפה זה עבר.

מר דני גולדשטיין: לא, לא מוותרים על זה, בוודאות.

מר משה רווח: וכמה התקציב? אני רוצה לדעת אם התקציב נשאר.

מר דני גולדשטיין: זה הספורט העממי, לא? לא העברנו את זה לספורט העממי?

מר משה רווח: הסתכלתי, תגיד לי את הסעיף שזה עבר, באיזה עמוד.

מר כרמל שאמה הכהן: זה אצלו, זה בתקציב של העמותה. התקציב של העמותה עכשיו לא מאושר.

מר משה רווח: כרמל, אבל זה לא נמצא.

מר כרמל שאמה הכהן: בתקציב של העמותה. אנחנו לא מאשרים את התקציב של העמותה. אנחנו מאשרים תקציב.

מר משה רווח: העברת את זה לעמותה?

מר כרמל שאמה הכהן: כנראה, אומר לך מנכ"ל העמותה שזה נמצא.

מר משה רווח: רגע, רגע, אני רוצה שזה יהיה לפרוטוקול, העברתם את זה לתקציב של העמותה, ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, כן. הלאה, קדימה חברים.

מר משה רווח: וזה אותו סכום? מה הסכום?

רו"ח גלית שניידר מימרן: משקיעים את כל מה שצריך.

מר דני גולדשטיין: הסכום גדל.

מר כרמל שאמה הכהן: גדל, ירד, עכשיו תשגע אותי? גדל.

מר משה רווח: אני, כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל עונים לך. קדימה.

מר משה רווח: עכשיו עוד דבר, עדיין אנחנו בעמוד 87, בספורט, 1829300782, כרמל, יש פה, מופיע פה 500,000 שקל-

מר כרמל שאמה הכהן: ראש העיר בשבילך.

מר משה רווח: ראש העיר, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, אנחנו בטוב, אנחנו בטוב-

מר משה רווח: עוד פעם אתה מתחיל? כרמל, כרמל, את זה אתה יכול לדבר אליהם, לא אלי. עזוב, נו, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, אנחנו בטוב אבל יש גבול לטוב.

מר משה רווח: כרמל, די. כרמל, די, די, די, די. מרוץ ספארי, חברי׳ה, די, נו, די, אני רוצה להגיע לזה. מרוץ ספארי, צעדת פומרנץ, סטריט בול, אירועי ספורט בשכונות-

מר כרמל שאמה הכהן: פעם שניה לסדר אני קורא לך (ליעד אילני).

מר משה רווח: חברים, הסכום שנמצא פה בתקציב 2025-

עו"ד דוד מנחם: באיזה עמוד עוד פעם, סליחה?

מר משה רווח: 87.

עו"ד דוד מנחם: לא מופיע.

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, אל תפריע לו, תן לו. יש לו סעיפים משלו.

עו"ד דוד מנחם: אני שר האוצר, אני רוצה לדעת באיזה עמוד. אבל זה לא מופיע.

מר משה רווח: נו, מה, אתם לא יודעים לקרוא עברית? אחת ההערות שלי לתוכן העניינים הבא תהיה שתגדילו-

מר דני גולדשטיין: כל מה שקשור לספורט, זו פעם ראשונה שמתבצע-

מר משה רווח: שניה, חברים-

מר דני גולדשטיין: רווח, תשמע, תשמע דקה, דקה.

מר משה רווח: חברים, אבל יש פה טעות. אנחנו הולכים לאשר-

מר דני גולדשטיין: אין שום טעות. אני אסביר לך משהו.

מר משה רווח: אז או שכתבתם, תראה, שחור על גבי לבן-

מר דני גולדשטיין: אני אסביר לך משהו.

מר משה רווח: מה, התקציב הזה-

מר דני גולדשטיין: אני מסביר לך משהו אחד. זו פעם ראשונה שכל מה שקשור לספורט-

מר משה רווח: אני עונה לה, דני, שניה, 1829300782, עמוד 87 בתקציב הוצאות בספורט. מה הבעיה?

(מדברים ביחד)

אתה מסתכל אולי בהכנסות. יש הכנסות ויש הוצאות.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, אני מסתכל על העמודים ואין 87.

מר משה רווח: גם בהכנסות יש עמודים. עוד דקה גם אני אגע בזה. תסבירי לו, תראי לו.

עו"ד עינב בר כהן: זה עלה מ-100,000 ל-500,000.

מר כרמל שאמה הכהן: עלה 500%.

מר משה רווח: אבל אל תפריעי לי ואני אסביר לך למה את ט טועה.

עו"ד דוד מנחם: זה עמוד 114, כרמל.

מר משה רווח: כרמל, תקשיב, מרוץ הספארי לבד, העלות שלו, בתור אחד שמבין, העלות שלו זה 500,000 שקל. אז איך פה סומנו עוד מספר פעילויות שהם הרבה עוברים מעל 500,000 שקל? אז או שמה שכתוב פה לא בסדר, אני מקווה שהתקציב לא נראה ככה, כי אין קורלציה בין מה שכתוב לפעילות האמיתית של הספורט. אז אני לא יודע, אז תסבירו לי.

מר דני גולדשטיין: רווח, עושה רושם שאתה לא רוצה לשמוע.

מר משה רווח: אני רוצה לשמוע. אני רוצה שתסבירו לי איך זה נהיה.

מר כרמל שאמה הכהן: יו"ר העמותה לספורט.

מר דני גולדשטיין: אני אגיד לך מה, אני יושב על הכיסא הזה 20 שנה, 20 שנה אני מבקש שלפחות במקום אחד ייעשה תקציב אפס. זו הפעם הראשונה שמוגש תקציב אפס, אם אתה יודע מה זה. אתה יודע מה זה

תקציב אפס, מהתחלה עד הסוף בנו את התקציב. זו פעם ראשונה שאנחנו עושים את זה.

מר משה רווח: אז פעם ראשונה ... לכתוב דבר לא נכון? חברי'ה, זה ספר התקציב. בספר התקציב אתם צריכים להיות מדויקים פה.

מר דני גולדשטיין: זו פעם ראשונה שראש העיר מאשר שיהיה איזה שהוא סכום ברזרבה שממנו נוכל למשוך לכל יתר הדברים. דבר שלא היה קיים.

עו"ד דוד מנחם: העלית ב-400,000 שקל. דני, למה אתה לא עונה את זה?

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי מה אמרת.

עו"ד דוד מנחם: תסתכל בעמוד 114, על הסעיף שהוא אומר העלו מ-100,000 ב-2024 ל-500,000.

מר משה רווח: דני, אין קורלציה, ברור, מה השאלה? אני חוזר 4 פעמים על השאלה. אין קורלציה בין הסכום לבין הפעילות.

עו"ד עינב בר כהן: זו הקצבה, זה לא כל התקציב.

מר משה רווח: שניה, שניה, אם זה מה שאת אומרת, אני יכול לקבל. אם אתה אומר לי, כרמל, זה רק חלק מהסכום, אני אוסיף אחרי זה – זה משהו אחר.

עו"ד עינב בר כהן: אני אשלים לך-

מר כרמל שאמה הכהן: אני יכול לומר לך שהמשאבים של עמותת הספורט גדלו בזכות גם עליית התעריפים של האולמות שהיא משכירה. העירייה העבירה תמיכה גדולה יותר, נותנים בוסט להנהלה החדשה לנסות להביא חלומות חדשים, רעיונות חדשים. אמרנו להם, נותנים לכם שנה לראות מה אתם יודעים לעשות. כלומר, לא אמור להיות חסר שום דבר. אמור להיות יותר. אם הם לא יעשו עוד פעילויות, העירייה אמורה לספוג מהם כסף.

מר משה רווח: אבל רק שתדע שה-500,000 זה עלות פעילות אחת, עלות מרוץ ספארי, כרמל, 500,000 שקל.

עו"ד עינב בר כהן: זה נכון לכל התאגידים. מופיעים פה רק בהקצבות, זה לא התקציב שלהם.

מר משה רווח: יש שאלה ששאלתי אותה פעם קודמת, תעברו לעמוד 74 בבקשה, חברים, סעיף 1817400410.

מר כרמל שאמה הכהן: עכשיו עוד פעם 10 דקות תריבו איפה הסעיף הזה? תראה להם מהתחלה וזהו.

מר משה רווח: שכירות מרפאות שיניים. מדוע הסעיף הזה לא תוקצב? זה אחד. וכרמל, אם כבר אתה עונה, אז יש לי עוד שאלה לסעיף דומה, אולי ביחד – סעיף מתחת, סעיף 1817400810, המכון לרפואת שיניים – בפעם הקודמת אנחנו דיברנו על זה, דנו על זה, ואתה ענית לי, כרמל, שהדבר ייבחן, כי זה ירד מ-500,000 ל-200,000 אם תשים לב, ואז אמרת זה ייבחן, ואם אנחנו נראה צורך אנחנו נעלה. הפניות שאני מקבל, זה לא צורך, זה אמא של הצורך. אז אני לא יודע איך אתם עדיין נמצאים בתקציב כזה נמוך. בסוף מי האוכלוסיות? אוכלוסיות ילדים, אוכלוסיות קשי יום, זה האוכלוסיות של מטפלי השיניים.

מר כרמל שאמה הכהן: אגף הרווחה ביקש לסגור את מרפאת השיניים, מתוך אמירה שהטיפולים שאפשר לקבל דרך קופות החולים הרבה יותר יעילים והרבה יותר טובים מתוך סל התקציב הזה. אין לקוח

או לקוחה של אגף הרווחה שחסר לו טיפול שיניים שהיה זכאי לפני כן והיה מקבל אותו ועכשיו לא מקבל אותו.

מר משה רווח: אני יכול לבוא אליך עם אנשים?

מר כרמל שאמה הכהן: לא צריך לבוא אלי, תפנה אותם לאגף הרווחה, יטפלו בהם.

מר משה רווח: או קיי, שזה יירשם בפרוטוקול בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה.

מר משה רווח: סגור. מודה לך. עמוד 21, אני גם מחפש אותו, סעיף 1714000780 – המחלקה הווטרינרית. כרמל, ביום ההכרזה שלך, אני זכור את זה, בקדנציה הראשונה, ביום ההכרזה שלך עמדת, נשאת נאום, אתה אלוף בנאומים, אין ספק, אלוף. אתה הבטחת חיסכון של 1.8, אם זה יעבור לאיגוד אתה הבטחת חיסכון, שירות, זה מה שאתה הבטחת. עכשיו אני בודק בסעיפים, כמו שאמרתי ב-1714000780, תסתכל איתי ביחד, אנחנו גדלנו ב-2.6 מיליון. עכשיו, משהו לא ברור לי.

מר כרמל שאמה הכהן: מה?

מר משה רווח: אני אסביר לך. מצד אחד, יש פה איזה הכלאה, יש פה גם מחלקה ווטרינרית, אתה אמרת שאתה עובר לאיגוד, גם מחלקה ווטרינרית, גם איגוד. ובכלל, עוד לא קיבלנו, מה שאני יודע, למיטב ידיעתי, לא קיבלנו את הצו המורה בכלל לאישור הזה. זאת אומרת, היום צריכים בכלל לבדוק את הכספים האלה שעוברים לאיגוד, אולי הם לא חוקיים בכלל. כי לא הכירו עדיין, משרד הפנים לא הכיר בדבר הזה. אז איך עושים משהו שהוא לא ב- זה אחד. וגם, אין קורלציה בין מה שאמרנו, החיסכון, לבין מצב שזה רק עולה, אז תסביר לי, בוא, תן לי, תאיר את עיני.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר. בדיוק. עיניך היקרות.

מר משה רווח: גם שלך, כרמל. אתה רואה אפילו, כרמל, הנה, איפה המשקפיים שלי? הנה, גם אני כמוך, התחלתי ללכת עם משקפיים. אתה רואה, כרמל? אתה רואה? הנה.

מר כרמל שאמה הכהן: בקיצור, אז ככה, אחד – לגבי החוקיות, הנושא נבחן אז גם באישור במועצה על ידי המחלקה המשפטית ויועצים משפטיים חיצוניים. יותר מזה, היתה עתירה לבית המשפט המחוזי, ניתן פסק דין שהכול חוקי.

מר משה רווח: שאפשר להעביר כספים למרות ש ...

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אני אסביר. יש דברים שהם חובה בחוק, המחלקה הווטרינרית חייבת להפעיל בתוך העירייה כל עוד הצו לא נכנס לתוקף ואנחנו מקפידים על כך. כל השאר, אנחנו רוכשים שירותים מהאיגוד. לגבי חיסכון עלויות, קודם כל, אמרה הגזברית שלא הסתכלת על הסעיף הנגדי של ההכנסות, אבל אני רוצה להגיד על עיקרון, לפני המספרים. אתה צריך להשוות בננה לבננה. אם אנחנו מבקשים נניח מהאיגוד לתת שירותים אקסטרה בעיר רמת גן, יש לזה מחיר. זה חשוב לנו.

מר משה רווח: המקום שלנו, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: הם משלמים שכירות.

מר משה רווח: המקום שלנו, הציוד שלנו, הכול שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: על הכול, זו אחלה עסקה. זה יש לנו הכנסות נפרדות שכירות, נכנס לנכסים. תראה סעיף הנכסים בצמיחה. אני מדבר בעצם שאנחנו מבקשים שירות לוקסוס. אצלנו לחיות רחוב יש יותר ביטוח

רפואי מאשר לתושב. ככה אנחנו, מאד עם חמלה, דואגים לכל מה שצריך, אפילו לחיות מערים אחרות. אנחנו מאמינים בזה. יותר מזה, תראה עכשיו, נפל טיל ברמת אפעל, כבר בלילה השירות הווטרינרי הוזעק כדי לדאוג לתרנגול ולגדיים שנולדו רק אתמול ולכולם. וטיפלו וקיבלו תשבחות מכל המדינה, כולל מרשתות הטלוויזיה, בלי עזרתו, לבד, זה היה מפה לאוזן. יש לנו גוף מצוין.

בית החולים שהוקם שם הוא מהמתקדמים בארץ, אין לשום עירייה. מחכות 18 רשויות מקומיות שמעוניינות להצטרף לאיגוד, העבירו את כל ההחלטות במועצה, בגלל חילופי השרים וכל חוסר היציבות שהיתה, זה רק מחכה לחתימה של שר. אבל עכשיו היועצים המשפטיים אמרו – עבר מספיק זמן, צריך אולי אשרור מחדש במועצה – ומתווכחים ביניהם. הבקשה המקורית לעבור לאיגוד היתה של משרד הפנים. הם פנו אלינו אז כשנבחרתי ב-2018 ואנחנו ביצענו. למהלך הזה הצטרפו, כמו שהם פנו אלינו הם פנו לרשויות-

<u>מר משה רווח:</u> מי ביקש ממך?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> משרד הפנים.

<u>מר משה רווח:</u> שתעבור לאיגוד?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הפגישה הראשונה שלי עם משרד הפנים, עוד לפני שהושבעתי, למה דיברתי על זה בהשבעה, אם אתה זוכר נכון, כי בפגישה הראשונה במחוז שישבו, אמרו – יש לנו 2 בקשות, אחת מהן היתה – נא תצטרפו לאיגוד, זה חשוב לנו בראייה רחבה יותר של מחוז וגם לכם זה יתרום. בדקנו את כל זה, היה הרבה דרמות על זה, הרבה ויכוחים, הרבה דיונים, הרבה הפגנות, הרבה סיפורים, הרבה הליכים משפטיים – סגרנו את העניין.

אתה יכול לראות אפילו מהשיח הציבורי שאין כמעט היום שום תלונה בנושא הזה. בהתחלה עוד היה מכוח האינרציה כי עשו על זה מאבק, שקראו לרפלוביץ מנגלה, צעקו לו מחוץ למועצה, זה היה ויכוח עם אנשים שיהיו בריאים, מיוחדים. היום גם אפילו המיוחדים שותקים. כולם רואים שיש פה ארגון שנותן לנו שרות א-א. כולם מרוצים.

מר משה רווח: אבל יש לנו הכול. אנחנו משלמים, נכון נבחר עכשיו וטרינר?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר משה רווח: המקום הוא שלנו?

מר כרמל שאמה הכהן: כן. מקבלים עליו שכירות.

מר משה רווח: הציודים שלנו? אז על מה אתה משלם 2.6 מיליון?

מר כרמל שאמה הכהן: מקבלים על הכול. בנפרד אתה מקבל על הכול הכנסות. זו אחלה עסקה. זה שהאיגוד יושב אצלנו, זה גם יתרון כי תושב שלנו שרוצה שירות-

מר משה רווח: אבל אתה נותן לא רק, בעבר זה רק היה שלנו, עכשיו אתה מתחלק עם עוד הרבה רשויות.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל כולם משלמים שרות. לא הבנת? עוד פעם אני אסביר? כולם, כל הרשויות השותפות – בני ברק, גבעתיים וכל העשרים ומשהו שחברות שם – משלמות לרמת גן שכירות. יש לנו הכנסה יפה מזה. יש לנו נכס שמניב הכנסה, גם בית החולים וגם המשרדים שם. הלאה. מה עוד, רווח?

מר משה רווח: עמוד 103 – איכות הסביבה – סעיף 18700000110 – ממה שאני יודע, ממה שבדקתי למיטב ידיעתי, יש במחלקה 4 עובדים, אין מנהל באיכות הסביבה, אין שם כמעט פעילות, ופה מצוין לי 14 תקנים. איך הדברים מתיישבים? מה קורה עכשיו במחלקת איכות הסביבה לפי מה שאתם מראים?

מר כרמל שאמה הכהן: יש מכרז ב-5.1 לסגן מנהל אגף. אני מזכיר לך שעד לא מזמן זה היה מחלקה, איכות הסביבה ו-שפ"ע, אנחנו שדרגנו את זה. היה מכרז אחד שכשל. זימנו מכרז חדש, יש מכרז לבחירה ב-5.1 אם אני זוכר נכון, שזה עוד כמה ימים, בעצם בשבוע הבא, ואז תיבחר או ייבחר מנהלת או מנהל לאיכות הסביבה.

מר משה רווח: אז אתה מודע לזה שהמצב שם רע.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בהחלט. נגעת בנקודה-

מר משה רווח: אתה מטפל בזה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר משה רווח: טוב מאד. טוב מאד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רק קלטתי שקנית משקפיים ואתה לא משתמש בהם.

מר משה רווח: כי אני מנסה לא, אתה מבין? אני מנסה, אני מנסה. משתדל. סעיף אחרון, כרמל, אתה במתח אני רואה. (צוחקים)

מר כרמל שאמה הכהן: זה בלי כרטיס. אבל שאלות לענייין.

מר משה רווח: חניה – מנגנון לסחיטת כסף מתושבים.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אנשים לא משלמים.

מר משה רווח: רגע, רגע, אל תפריעי לי בבקשה, הגזברית, אל תתפרצי. עצם זה שהתפרצת אני מבין שאני צודק. אז בבקשה, אל תפריעי לי. אל תפריעי לי. תקשיבו, אני רוצה להבין, משהו תפס את עיניי ואתה צריך לעשות לי פה סדר. 120 מיליון שקל גביה מחלקת חניה-

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה 120?

מר משה רווח: 120 מיליון שקל. 120 מיליון שקל הכנסות מחלקת חניה, 120 מיליון שקל. תבדקי, עמוד 18. אני הגזברית? אני כתבתי או את כתבת? נראה לי אני צריך לעבוד פה. כרמל, אני צריך לעזור לה. הגזברית שלך-

מר כרמל שאמה הכהן: לא סתם שמתי אותה לידך.

מר משה רווח: איך ביבי אומר? יורד, יורד, יורד, יורד.

מר כרמל שאמה הכהן: שמתי אותה לידך כדי שתעזור לה.

מר משה רווח: אני לא יכול יותר מזה. אני מסביר לה מה קורה ב-שפ"ח, אני מסביר לה מה קורה בחניה, מה קורה בספורט. היא כתבה תקציב והיא לא יודעת על מה היא מדברת. בסדר, אבל כל אחד והגזברית שלו.

מר כרמל שאמה הכהן: אין, הוא שובר שיאים.

מר משה רווח: כל אחד, אין מה לעשות, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה באמת חושב שהגזברית שלנו לא מבינה? עכשיו אמיתי.

מר משה רווח: אני חושב, תקשיב, אבל עזוב, אני אגיד לך באמת מה אני חושב, אני חושב שאתה, עינב והיא מנהלים את העירייה. כל השאר זה בובות.

מר כרמל שאמה הכהן: מי אתה רוצה שינהל?

מר משה רווח: כל השאר זה בובות. כל השאר זה ועדת קישוט. זה מה שאני חושב.

רו"ח גלית שניידר מימרן: עכשיו מגיע לי לענות. מגיע לי לענות אחרי שהוא השמיץ אותי-

(צועקים ביחד)

מר משה רווח: שניה רגע, שניה-

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, לא, לא.

מר משה רווח: אבל לא סיימתי. את קוטעת אותי באמצע.

רו"ח גלית שניידר מימרן: קוטעת כי אתה-

מר משה רווח: את קוטעת אותי באמצע. אבל שניה, חבר'ה, תקשיבו, מ-2023 יש עליה בהכנסות של 27,580,000, מה זה? זה כאילו עם אקדחים אנחנו לא נוכל לגבות. מה זה? יכול להיות מצב כזה?

עו"ד עינב בר כהן: אבל תן לה לענות.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אבל יענו לך, אתה טועה, אתה טועה, אתה טועה-

מר משה רווח: ככה לעשוק את התושבים?

מר כרמל שאמה הכהן: אתה טועה, זה לא לעשוק את התושבים.

עו"ד עינב בר כהן: משה, אבל תן לה לענות.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מבקש לא להפריע לגלית. כבוד הגזברית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: א', אני חייבת להגיד שבאמת, לפני שנבחרי ציבור משמיצים אנשי מקצוע, תבדקו את עצמכם. באמת, משה, זה לא נעים. זה לא נעים.

מר משה רווח: בואי נעבור דבר דבר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז נעבור ונראה.

מר משה רווח: בואי נעבור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, כי זה לא נעים.

מר כרמל שאמה הכהן: תן לה לענות. תן לה לענות, היא הקשיבה לך, תן לה לענות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא נעים. אני רוצה להגיד לך-

מר משה רווח: הנה, הנה, אני אקרא לכם. אני אקרא לכם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רגע, משה, רגע.

מר משה רווח: אקרא לכם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני אענה לך, רגע.

(צועקים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אבל רווח, תן לה לענות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אני אענה תיכף, אבל אני אגיד משהו ברמה האישית. עבדתי בחברות פרטיות, עבדתי באמות השקעות, בחיים לא התייחסו אלי ככה.

עו"ד עינב בר כהן: סגרתי לך כי אתה לא נותן לה להשיב.

מר כרמל שאמה הכהן: התעסקת עם החברה שלה.

עו"ד עינב בר כהן: רגע, משה, משה, אבל תן לה להתייחס. תן לה לענות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הסך הכול חניה הוא 83 מיליון, סך הכול מפעלים כתוב למטה זה פרק 4, ופרק 4 כולל, תלך אחורה להכנסות מנכסים, הכנסות ממפעלים-

מר כרמל שאמה הכהן: די, רווח, זה מביך. מה, אני מאמין לך, את צריכה להראות לי? אני לא יודע שבאמצע הלילה את יודעת מה כתוב שם?

עו"ד עינב בר כהן: אפשר רק להתנהג, באמת אני אומרת, עכשיו ברמה האישית לא צריך אבל-

מר כרמל שאמה הכהן: גלית, האמון שלנו בך 100%. אנחנו מקשיבים לו בשם הדמוקרטיה ואמרתי לו שהוא טועה.

עו"ד עינב בר כהן: אני פותחת. תמשיך.

מר משה רווח: זה מה שיש לי, עד כאן, זה מה שיש לי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אתה רואה את המספרים?

מר משה רווח: הנה, אני רואה, יקירה, אני רואה, אני רואה.

מר כרמל שאמה הכהן: גלית, זה בסדר, נו.

מר משה רווח: את רואה מה כתוב?

רו"ח גלית שניידר מימרן: 83.

מר משה רווח: 83. ומה זה? את זה שכחת?

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה כולל ה-83, אתה לא מבין.

מר משה רווח: את זה שכחת. סליחה, בכמה זה עלה?

מר כרמל שאמה הכהן: אביבית, תצלמי.

מר משה רווח: בוא נלך לפי מה שהיא אומרת, בסדר?

רו"ח גלית שניידר מימרן: מ-60 זה עלה.

מר משה רווח: את מודה, את מודה שעלה. חברי"ה, תקשיבו לדבריה, מ-60 מיליון ל-83.

מר כרמל שאמה הכהן: זה לטובת התושבים, הכנסות מאורחים.

מר משה רווח: תקשיב, ככה, הכנסות מקנסות חניה, מהיתרי חניה, מחניונים, מכרטיסי חניה ומדחנים, מהשכרת חניות לבניה.

מר כרמל שאמה הכהן: תושבי רמת גן לא משלמים, למעט הבורסה ומרכז העיר.

מר משה רווח: תקשיב, כרמל, זה עושק של התושבים.

עו"ד עינב בר כהן: אבל איך? זה רק לתושבי חוץ.

מר כרמל שאמה הכהן: זה סעיף של תושבי חוץ.

עו"ד עינב בר כהן: זה התושבים שבאים מבחוץ.

מר משה רווח: על מה את מדברת, על אחוז קטן? בסוף, כל עוד זה משפחות שלהם, בסוף הקנסות זה משפחות שלהם. בסוף הקנסות, כשאת לא נותנת חניה, הילד בא לבקר או המשפחה באה לבקר, היא צריכה לשלם. זה הכול. העלית את כמות הגביה, אני יודע שיש מצוקה ואתם רוצים עוד לגבות ועוד, אבל קצת רגישות. קצת רגישות.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, או קיי. מה עוד, רווח?

מר משה רווח: זה הכול. סיימתי.

מר כרמל שאמה הכהן: השלמת את טיעוניך. אנחנו מודים לחבר המועצה רווח, שכל טיעוניו הם רווח נקי לדיון במועצת העיר.

מר משה רווח: אני גם להבדיל מחברי המועצה פה, כבודם מונח במקומו-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, הם דנו בהנהלה. תאמין לי, הם בזבזו ישיבות, עד לפני שעה עוד מירב גרומר נלחמה על סעיף מסוים.

פרופ' יזהר אופלטקה: אין ספק שחינוך זה התחום שכולנו, אופוזיציה קואליציה, רוצים שהילדים יקבלו את הטוב ביותר ברמת גן. ואתה יודע, אני קצת מבין בתקציב חינוך, לא הרבה, קצת, אז יש לי כמה שאלות שהייתי רוצה להבין.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה מנהלת אגף החינוך? ירדה רגע?

פרופ' יזהר אופלטקה: אולי הגזברית תדע את תת הסעיפים. יש לי כמה שאלות, לא הרבה, לגבי זה. קודם כל ראיתי, אתה יודע שתקציב של חינוך אמור לקדם בסוף, בשורה האחרונה את הילדים. אפשר לעשות הרבה דברים בתקציב חינוך, אבל אם הוא לא מקדם את הילדים, אז לא עשינו הרבה. יש לי כמה שאלות לגבי סעיפים. אחד, אני רואה שיש החזר הוצאות קרוב ל-3 מיליון שקל, רציתי להבין על מה. כי 3 מיליון זה לא מעט כסף להחזר הוצאות. אני בעמוד 51, שורה 4 שם, 401.

גב' בשמת שמואלי: מה מספר הסעיף?

פרופ' יזהר אופלטקה: 1810001401 – החזר הוצאות קרוב ל-התקציב הזה גם עלה בצורה-

מר משה רווח: כרמל, אחרי זה יש לי הערה אחת קטנה, טכנית.

גב' בשמת שמואלי: זה החזר הוצאות של רכב.

פרופ' יזהר אופלטקה: הוא עלה מאד, לכן אני שואל, הוא עלה בסכום של 600,000. דבר נוסף, דמי שתיה, זה מיד אחריו, תראי שם למטה דמי שתיה, באותו עמוד, 511 בסוף. דמי שתיה, אני צריך להיבהל לא לשתות ברמת גן?

מר כרמל שאמה הכהן: משתתפים בעלויות של חדר מורים. אתה צריך לברך על זה.

פרופ' יזהר אופלטקה: אני מברך. לא, אני לא הבנתי מה זה. שואל. לשאול מותר. אני שואל. דבר נוסף, למה בוטלה תוכנית שנתית מועדוניות רמת שקמה? אני רואה שבוטל התקציב. אני אגיד לכם את המספר, מספר 1813210727. פה כתוב שזה בוטל.

עו"ד דוד מנחם: איזה עמוד?

פרופ' יזהר אופלטקה: עמוד 56, למעלה, הסעיף הראשון למעלה. תוכנית שנתית מועדוניות רמת שקמה.

גב' בשמת שמואלי: זה כבר בוטל השנה, אני לא יודעת, זה-

פרופ' יזהר אופלטקה: אז למה זה פה אם זה בוטל? אז עכשיו רק שאלה לראש העיר גם.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

פרופ' יזהר אופלטקה: תראה, אני רואה כמה סעיפים שקשורים לחינוך יהודי ואני מאד בעד, חינוך יהודי יוכפל פי 2 ל-700,000. פעילות חינוכית ב-ממ"ד – אני מניח שזה קשור לתפילות והכול, כמקובל. אני לא יודע מה זה פעילות חינוכית דתית משלימה – 123,000.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר. זה סעיף 123.

פרופ' יזהר אופלטקה: תיכף הוא יסביר לי, כי יש לי עוד שאלה לשאול אותך ראש העיר לגבי הזה. וגם, למה הוכפל סעיף הקצבות לפי חוק נהרי? כלומר, האם הוכפל מספר התלמידים במערכת החינוך של ש"ס?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא.

פרופ' יזהר אופלטקה: או קיי. אז רק שאלה אחת ואם תוכל להוסיף איך אתה מונע שהתקציבים האלה לא ישמשו להכנסת תכנים יהודיים שנוגדים להשקפת עולמם היהודית של ההורים הליברלים. אני יודע שהיתה לנו בעיה עם זה ולכן אני שואל.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר.

פרופ' יזהר אופלטקה: ואז אני ארצה לסכם עוד משהו קטן.

מר כרמל שאמה הכהן: אחד, העניין של חוק נהרי, לדעתי זה העברה מסעיף לסעיף, זה משרות שקיים כבר עשרות שנים כאן בעיר. היתה בדיקה משפטית לגבי החוקיות והוחלט להגדיר את זה ולהצמיד את זה לנורמות של חוק נהרי. זה לדעתי הסיפור. אין פה כסף חדש. לגבי סעיף 123 – זה סעיף של החינוך המשלים הדתי. היו בעיר הרבה, אתה יחסית חדש בעיר, נכון? שנה? שנתיים?

פרופ' יזהר אופלטקה: שנתיים.

מר כרמל שאמה הכהן: היו הרבה שכונות וגם במגזר הדתי, שהיו להם עמותות שניהלו את תרבות הפנאי שלהם, את החוגים. אנחנו במהלך עכשיו שמכניס את הכול למפעלי בית עמנואל. שכונה אחר שכונה, מתנ"ס אחר מתנ"ס, עושים כמו לתוכנית בית הספר. אחד הדברים זה גם חברותא. חברותא עד היום היתה עמותה פרטית שהפעילה את כל החינוך המשלים, כמו בית עמנואל שלנו, לציבור הדתי. אנחנו עכשיו מכניסים את זה אלינו. צריך תקציב גם להפעיל, ברגע שזה נכנס אלינו.

עד עכשיו נתנו להם רק תמיכה והם לקחו מההורים ועשו, אנחנו רוצים להשביח את השירותים שם. אז לכן ייצרנו תיק חדש של החינוך הדתי המשלים, שהוא בעצם מקביל לחינוך המשלים שלנו ב-מב"ע. זה תקציב ראשוני, גם זה 123, זה תקציב talk man נטען. עשינו עכשיו התחלה, כמו טלפון talk man, אנחנו עושים לזה start לראות איך זה מתקדם. אז אמרתי למחזיק התיק, אם אנחנו נראה שזה מנוצל נכון, אז כמו talk man נטעין לך. אם תסיים את זה מהר, 123 ככה, אתה תהיה כמו talk man רק עם שיחות נכנסות. אז זה הסיפור של הסיפור הזה. לגבי התכנים – כל התקצוב של תרבות יהודית זה הכול לציבור הדתי. כלומר, גם חילוני רוצה לבוא, יכול לבוא להשתתף, אבל זה מיועד לתכנים-

פרופ' יזהר אופלטקה: זה לא נכנס לבתי ספר כמו עמותות, כמו להאיר את העיר, יש עמותה כזאת-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא, לא. ואם אתה יודע על דבר כזה, תגיד לי.

פרופ' יזהר אופלטקה: או קיי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אין מצב. אין חיה כזאת.

פרופ' יזהר אופלטקה: הבנתי. או קיי, רק לסיום אני אגיד שרעיונות אין לי, כי ראיתי פשוט שליעד הציע רעיון ב-30,000 שקל-

מר כרמל שאמה הכהן: על מה?

פרופ' יזהר אופלטקה: ואתה פסלת ככה בכזאת מהירות, שהוא הציע משהו בתיקיות, אז אני נעצרתי פה ולא מציע.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, תציע, בבקשה.

פרופ' יזהר אופלטקה: לא, לא.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, תציע, אני באמת אומר.

פרופ' יזהר אופלטקה: פעם אחרת. בתקציב הבא.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יכול להציע כל השנה. אתה פרופסור מכובד ואתה חבר מועצה מכובד ואנחנו מכבדים מי שמתנהל בכבוד. מתי שיש לך הצעה, אתה מוזמן לבוא אלי, מתי שיש לך הצעה אתה מוזמן לבוא אלי לחדר, להציע לי הצעות. תרצה – נעשה ביחד, לא תרצה – לא נעשה ביחד. תרצה – נפרסם את זה, או לא נפרסם את זה. אם זה טובת העיר, אין לנו הבדלה.

פרופ' יזהר אופלטקה: תודה רבה.

מר משה רווח: כרמל, הערה קטנה, לגבי תוכן העניינים. מאד קשה, גם בטוח חברי מועצה אחרים, אולי אמרו, אולי לא אמרו, האותיות והמספרים-

מר כרמל שאמה הכהן: אתה צודק 100%, קונצנזוס. הערתי להם הערה קשה על זה.

מר משה רווח: קשה מאד, גם בדיון.

מר כרמל שאמה הכהן: הם עושים את זה, רווח, כדי לערבב אותנו.

מר משה רווח: זה ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי להם.

מר משה רווח: הם לא רוצים שנעמיק.

מר כרמל שאמה הכהן: היא מסתירה, יש לה סליקים.

מר משה רווח: לא רוצים שנעמיק, נכון? זו הסיבה.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי להם – מעכשיו פונט 16, אמרתי להם מינימום, למצגות ולהכול.

מר משה רווח: זה למבוגרים, למבוגרים.

עו"ד רועי ברזילי: אז בשביל מה קנית משקפיים?

מר כרמל שאמה הכהן: והוא לא משתמש בהם, עד עכשיו אני שם לב.

מר משה רווח: אמרתי לך, משתדל לא להגיע לשלב הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, אפשר לעבור להצבעה בבקשה?

עו"ד רועי ברזילי: רגע, כרמל, אני רציתי להגיד משהו קטן.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, הסגן רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: היות וזה נאמר ואני לא ידעתי את זה, פשוט סיכמנו משהו אחר בהנהלה ודיברתי עם גלית ככה בהתכתבות. שזה יהיה ברור, מבחינת תקציב לבן איש חיל להסעות, מבחינתי, אני מכיר את החוק היטב, זה לא עומד בתנאים של חוק נהרי ואני לא חושב שהם זכאים, אבל בכל זאת אפשרנו לחוות דעת משפטית להתקבל, שעד היום לא קיבלתי חוות דעת שמצביעה שזה מותר.

ואני מקבל את מה שגלית אומרת ומתחייבת, אלא אם היא חוזרת בה, שבאמת זה הולך לא להשתלם כל עוד לא תתקבל חוות דעת שמתירה להעביר כספים להסעות של בן איש חיל. ואני אמר את זה בהקבלה ביחס למה שעשינו למחוננים. כי לא נתפס בעיני אפשרות שאנחנו נעביר כסף למוסדות כאלה עבור הסעות, שחלקם ללא קריטריונים, ללא איזה שהוא משהו ברור מי מקבל ומי לא מקבל, בעוד למחוננים אנחנו לא ניתן הסעות. אז ככל וזה נשאר ככה, גם אם מסומן תקציב, התקציב הזה לא יחולק כל עוד לא תתקבל חוות דעת שתומכת באפשרות לחלק, אז אין לי בעיה עם זה. אבל אם זה לא ככה, אז זה לא ככה.

עו"ד דוד מנחם: אבל יש חוות דעת כזו, יש חוות דעת כזו שמאשרת.

מר כרמל שאמה הכהן: הגזברית, הדברים מקובלים.

עו"ד דוד מנחם: לא, סליחה רגע, אבל ראיתם את חוות הדעת.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא ראיתי. אני סומך על הגזברית ב-100%.

עו"ד רועי ברזילי: אין חוות דעת עוד.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: לא, אין עדיין חוות דעת.

עו"ד דוד מנחם: של עורך הדין החיצוני.

רו"ח גלית שניידר מימרן: סיכמנו שנקיים פגישה. אבל אני רגע רוצה, רועי, אני אסביר. ושאלו את זה פה עכשיו, אתה לא היית בחדר וראש העיר ענה. מה שעשינו, אנחנו כרגע שמנו תקציב שהוא רק יחולק בהתאם לחוק נהרי. ועוד פעם, הוא לא יחולק עד שלא תהיה חוות דעת שאנחנו מחלקים את זה כמו שצריך. זה אני מתחייבת. זאת אומרת, יש סעיף, זה גם לא הסעות, זה סעיף של חוק נהרי, יש שני בתי ספר שיכולים להיכנס לסעיף הזה – זה חורב ובן איש חיל – שמה לעשות, הוא ... ולפי החוק אנחנו חייבים לתת להם כסף.

עו"ד רועי ברזילי: תבחיני בין חוק נהרי שמאפשר באמת העברת כספים בתחומים מסוימים לבין היסעים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, לא היסעים, חוק נהרי.

עו"ד רועי ברזילי: חוק נהרי בתוכו מבחין את ההוראות לגבי היסעים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני מדברת על חוק נהרי, לא היסעים.

עו"ד רועי ברזילי: הסעיף הכללי הזה רק מדאיג אותי עוד יותר. ההיסעים שהיה בנפרד וירד, ועכשיו נכנס-

רו"ח גלית שניידר מימרן: חוק נהרי, אתה מחויב להעביר לפי חוק. אנחנו לא נעביר שקל-

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. אני מבקש לא הסבר לפי חוק נהרי, אני מבקש הסבר רק לעניין ההסעות.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב. הדיון הזה-

עו"ד רועי ברזילי: אני ביקשתי למנוע אותו כי ביקשתי חוות דעת לפני הישיבה.

עו"ד דוד מנחם: אבל הביאו חוות דעת של עורך דין חיצוני-

עו"ד רועי ברזילי: אין עוד חוות דעת של עורך דין חיצוני.

עו"ד דוד מנחם: יש חוות דעת-

עו"ד רועי ברזילי: אין.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אין חוות דעת.

עו"ד דוד מנחם: סליחה רגע, סליחה, סליחה, סליחה-

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, לא אתה קובע ולא הוא קובע, קובעת הגזברית. אני סומך עליה שהיא תוציא כסף רק אם יש לזה בסיס חוקי, ואם לא – אל תוציאי כסף. נגמר האירוע. מדובר פה על חינוך, על ילדים. אנחנו נעשה את כל המאמץ שזה יתאפשר. אני מבין שיש פה גם פערים אידיאולוגיים, הכול בסדר. אני מציע, אם באמת זה לא חוקי, יש בסיס לטענה, לא לעשות מלחמות על הגב של הילדים. כולם ילדים שלנו. זו דעתי-

עו"ד רועי ברזילי: הם לא שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, חלילה, אמרתי, אם אתה צודק בטענה שלך – אין ויכוח, אנחנו עם חוקיות לא מתווכחים. אבל אני סומך 100%. האישה שיושבת שם בזווית של 30 מעלות ממני היא מקצוענית, יסודית וישרה, אפשר לייצר על פיה, מה שנקרא, פלס מים. זה הכול. הלאה.

כבוד מנהלת אגף החינוך, לא היית כאן, דיבר חבר המועצה פרופ' אופלטקה על דברים בנושא חינוך שיש לו רעיונות שהוא לא רצה לפתח כאן במועצה. אני מציע שתזמני אותו לישיבה, יש לו הרבה ניסיון ובשמחה רבה. יהיה לו יותר נוח לשבת איתך מאשר איתי, מטבע הדברים, אז בשמחה רבה.

רק חידוד ששלחה לי תל אביב והיא צודקת, שתוספת התקנים, הרי אנחנו עשינו התייעלות גם בעירייה וגם בחברות העירוניות וגם שחררנו הרבה אנשים, הרבה פיטורים, הרבה סיום עבודה מוקדם, זו התוספת האוטומטית של הסייעות. אם לא, אחרת היינו אולי במינוס. לכן בואו נתקדם. אנחנו בהתייעלות מלאה, שדרך אגב, את ההתייעלות של כוח אדם, שאתה מתייעל בהתחלה בכוח אדם בטווח הקצר אתה משלם הרבה כדי לגמור עם אנשים ברוח טובה. יותר משכורות, יש חפיפות שאתה משלם משכורות כפולות, הרבה הוצאות בטווח הקצר, הפירות יגיעו בשנת 2025. ואז עוד התייעלות, רווח, רווח נקי.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> גם על רמת גן, אני לא יודעת מי אמר פה-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הצבעה – מי בעד-

<u>מר משה רווח:</u> ... עשו פוליטיקה העניין של העובדים. היה מי שתמך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, לא, לא, לא, אני לא יודע מי תמך.

<u>מר משה רווח:</u> חשוב, חשוב כרמל. כרמל, חשוב לשים לב. חשוב.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> האיש הכי מזוהה איתך בעבודה. ואתה יודע זאת. אז קדימה, מי בעד אישור התקציב של 2025, כפי שהוצג, עם שינוי אחד, אני חייב לומר לפני, 100,000 שקל תוספת להרמוניה, זה פשוט נסגר בדרך לכאן עם מירב והגזברות ואיתי, אז 100,000 שקל תוספת להרמוניה על סעיף-

עו"ד עינב בר כהן: פעילות לגיל הרך של הרווחה.

מר כרמל שאמה הכהן: כל חברי המועצה הדתיים מסתייגים מסעיף הסבבוס.

עו"ד זוהר ישרים: לא רק הסבבוס. כל מה שחילולי שבת-

מר כרמל שאמה הכהן: כל מה שבניגוד לאמונתכם.

עו"ד דוד מנחם: כן, כן, כן, זהו, אמרנו, כן. לפחות אני אומר את זה מבעוד מאד, שלא יגידו.

מר כרמל שאמה הכהן: גם הברור מאליו ראוי שייאמר מעת לעת – אמר מנחם בגין. 17 בעד. מי נגד התקציב? רווח, אחרי כל התשובות שקיבלת, אתה נגד?

מר משה רווח: נגד, ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: 5 נגד. מי נמנע? מישהו רוצה לשנות את הצבעתו?

עו"ד דוד מנחם: איך יש 5? ליר אולי בטעות הצביע.

מר ליר לוי: אני לא נמנע, אני בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, כל האופוזיציה שהצטמצמה לאחרונה, היא 6. לא צריך להתבלבל. נאוה רביבו לא נמצאת. אז אם הם כולם בדעה אחת, שזה סוף סוף קורה, אז הם 5. זה הכול. חשבון פשוט. אני מודה לאופלטקה על ההערות החשובות וגם לרווח.

החלטה:

הוחלט לאשר תקציב רגיל לשנת 2025 בסכום של 2,004,800 אלפי ₪.

בנוסף מאשרים פתיחת תקציב הרמוניה בסך 100 אלפי ₪ מתוך סך התקציב המאושר.

הצבעה:

18 – בעד, 5 – נגד.

2. אישור 4213 תקני כוח אדם לשנת 2025 כולל פנסיונרים, סטודנטים, מתנדבים, מתמחים ועובדים עפ"י קריאה.

מר כרמל שאמה הכהן: תקנים – הצבעה על אישור התקנים כפי שהוצגו לכם. מי בעד? ספירה בבקשה. אנחנו 19 בקואליציה, מי לא נמצא פה?

מר דני גולדשטיין: שלומי לא נמצא פה.

מר כרמל שאמה הכהן: ומי עוד? רק שלומי? אז זה 18. אולי מישהו יצא החוצה. מה אתם צוחקים?

מר משה רווח: כרמל, אני חושב שתעשה להם קורס בספירה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אני רוצה לספור.

מר משה רווח: כמה התחבאו מתחת לשולחן, כרמל, אני לא יודע מה קורה פה.

עו"ד דוד מנחם: יש 18. אני ספרתי.

מר כרמל שאמה הכהן: 18 בעד. ח"י תומכים באישור התקציב ובאישור התקנים. ח"י קולות לעומת ה'חמסה' שמתנגדים. שיהיה בלי עין רעה לעיר רמת גן, תקציב מעולה לטובת העיר רמת גן.

החלטה:

הוחלט לאשר 4213 תקני כוח אדם לשנת 2025 כולל פנסיונרים, סטודנטים, מתנדבים, מתמחים, ועובדים עפ"י קריאה.

הצבעה:

18 – בעד, 5 – נגד.

מר כרמל שאמה הכהן: בשורות טובות. בזה אנחנו נועלים. אני רוצה להגיד תודה רבה. גלית הגזברית, שהיא סופגת את הכול לאורך כל הכנת התקציב ומציגה אותו פה וספגה גם את האש כאן, כמובן שאת כל התכלול מול מנהלי האגפים, כולל תוכניות העבודה וכולל כל המשמעויות, ובסוף זה מנכ"ל העירייה מוטי כהן. הצוות של גלית תחת גלית שמורכב מבשמת, שרון, דודי, אריה, אוה, אורטל וכל שאר העובדות והעובדים, שזה פסיפס של מאמץ, אנחנו יום יום עוקבים אחרי כל שקל שנכנס. ומחזיק תיק הכספים, שהוא שר אוצר עוד לא מיתולוגי, אבל שר אוצר, ואתמול הרב אלבז אמר – איש הכספים הגדול.

ובאמת, אני רוצה לומר, יש לי כבר ניסיון של תקציב שביעי ברוך השם, יש לנו חברות וחברי הנהלה וסגנים, יש לנו עד היום פערים בינינו אבל יש אמון שהכול עוד יטופל וימוצה, ואף אחד לא מנסה למשוך מה שנקרא במעילו של האחר, ומבינים את השעה ומבינים את העניין ומבינים אחד את השני, וככה בסוף יוצא יותר לכל אחד ולחלומות ולרצונות שלו.

אז אני מודה באמת לכל אחת ואחד מכם, בטח קודם כל לסגנים וממלאי המקום שעוסקים בזה באמת ביום יום. למחזיקי התיקים, ראשי הסיעות, חברות וחברי הסיעה, ראשי החברות, יו"ר החברות והעמותות – כולם זה בסוף פסיפס אחד שלם. תקציב, זה לא משנה כמה יהיה דרך אגב, תמיד יהיה חסר. זה מתחיל משם.

ואז צריך לנהל את כלכלת החוסר הזה, זה חוסר של מה שנקרא של התייחסות שמורכבת ממיליון דברים. הרבה מהדיונים היו אצלי – למה ההוא מקבל ככה? זה כבר לא משנה למה אני מקבל ככה, תוריד להוא אז לא חסר לי. אבל זה בסדר, זה חלק מהפוליטיקה. בסוף הבאנו תקציב

נפלא, שיעשה שנת 2025 מבורכת בעיר רמת גן. גלית, עוד פעם אני אומר לך 'שאפו שאפו שאפו'. אם אבא שלך הוא יקיר העיר, היה מנהל אגף החינוך, מגיע לכם משהו על שמכם, על השם שנייד בזכות כפולה-

גב' עדנה וידל: אבא שלך היה מיתולוגי.

מר כרמל שאמה הכהן: מיתולוגי. והבת, זו לא בושה להגיד, האבא גם יגיד, עולה על האב. זה החלום של כל אב וכל אם, שהילדים יעלו עליהם. את נכס גדול לעיר. אין לי מילים באמת לתאר את התרומה שלך לכלכלת העיר, את הג'ינג'יות שלך, את האומץ שלך, את החדות שלך, את החוכמה שלך, את זה שאת קוראת מסמכים 24/7. אני מקבל ממנה הודעות בווטס-אפ 1 בלילה, 2 בלילה, צילומי מסך, אימיילים, היא מנטרת כל דבר, היא מכירה אגפים ברמת מנהל אגף, היא יודעת כל סעיף.

ואני יודע פשוט שאנחנו יכולים באמת, אנחנו זה גם תושבי העיר רמת גן, כל שקל שמגיע לנו אנחנו אוספים אותו מהממשלה, מהזכיינים, מהאורחים בעיר, וכל שקל שמגיע לקופה מחולק בחזרה, בניקיון ידיים, במינהל תקין, בשקיפות, ביעילות, במקצועיות, בחדשנות. יישר כוח. וזה הכול מתחיל באמת מהידיים שלך. את אוספת לנו את הכול, מביאה למנכ"ל ולהנהלת העיר ואז החלוקה היא כבר יותר קלה. אבל לך ולצוות שלך – יישר כוח גדול. (מחיאות כפיים).

_____ _____

מר כרמל שאמה הכהן
ראש העיר

מר מוטי כהן
מנכ"ל העירייה